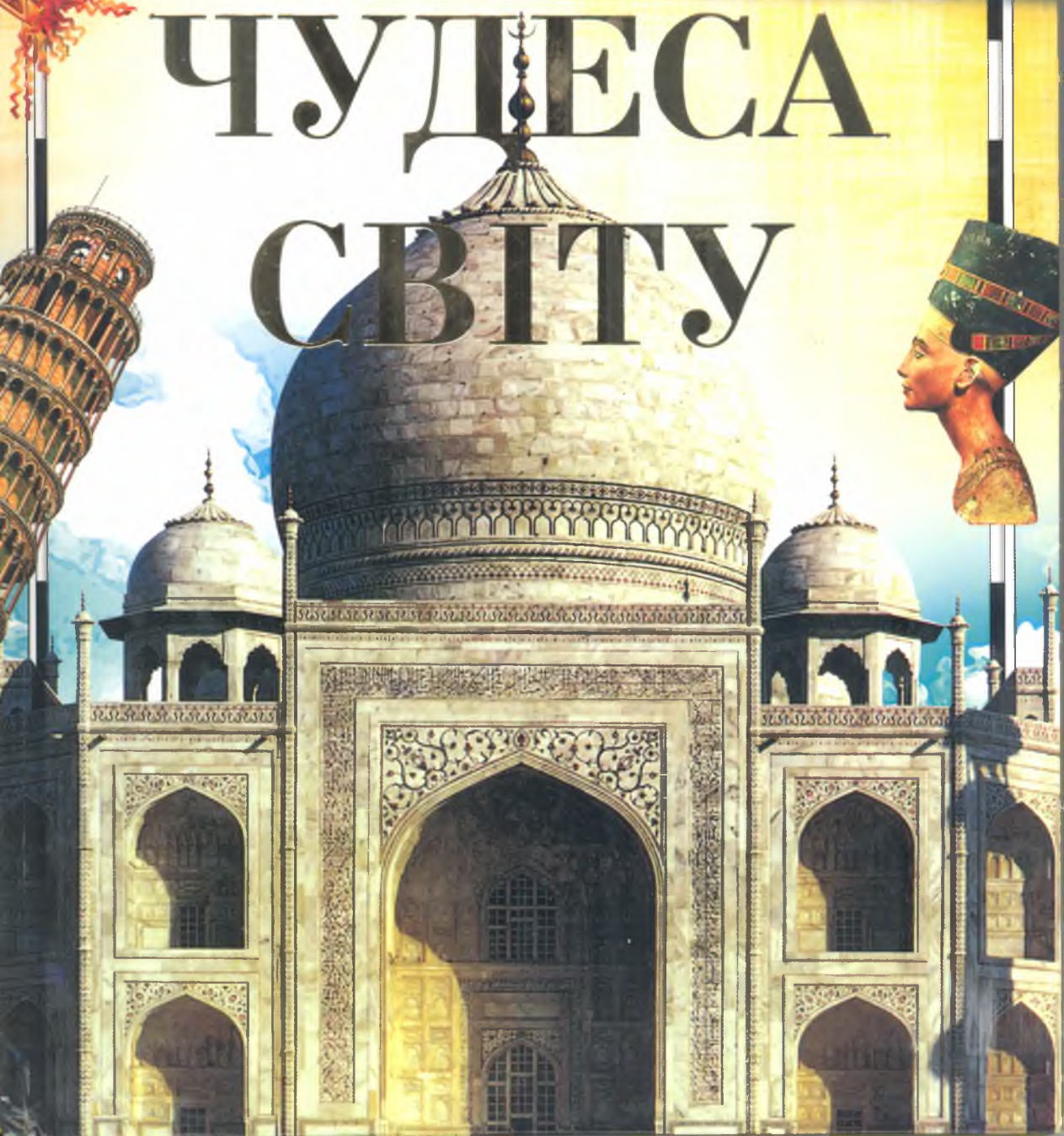

ДИТЯЧА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
ПЕРО

ЧУДЕСА СВІТУ

ДИТЯЧА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

ПЕРО

Н. Н. Малофєєва, І. В. Травіна, О. В. Широніна

ЧУДЕСА СВІТУ

Четверте видання, без змін

КІЇВ • ПЕРО • 2011

УДК 087.5(03)

ББК 92

Д 49

Малофєєва Н. Н., Травіна І. В., Широніна О. В.

Д49 Чудеса світу / Малофєєва Н. Н., Травіна І. В., Широніна О. В. — 4-те вид., без змін. — К.: ТОВ «Перо», 2011. — 96 с.: іл. — (Серія «Дитяча енциклопедія ПЕРО»).

ISBN 978-966-462-140-0 (серія)

ISBN 978-966-462-143-1

Ця книжка знайомить юних читачів зі світовою культурною і природною спадщиною людства. У ній розповідається про знамениті пам'ятки мистецтва та архітектури, як сучасні, так і ті, що дійшли до нас із глибини віків, і про дивовижні природні ландшафти, що збереглися в різних частинах світу.

УДК 087.5(03)

ББК 92

ISBN 978-966-462-140-0 (серія)

ISBN 978-966-462-143-1

© ТОВ «Перо», 2008

ЗМІСТ

«Книга про розмаїття світу»	4
Сім чудес Стародавнього світу.....	6
Фараонові усипальниці	6
Світло Фароса.....	8
Громовержець у себе вдома	10
Сади посеред пустелі.....	12
Посмертна слава Мавзола	14
Спалена богиня.....	16
Колос на глиняних ногах.....	18
Сім нових чудес.....	20
Найдовша фортеця	20
Остання твердиня інків.....	22
Скельне місто.....	24
Мексиканські піраміди.....	26
Колосальний амфітеатр	28
Пам'ятник великого кохання	30
Христос-Благословитель	32
Європа	34
Туманний Альбїон.....	34
Батьківщина Дон Кіхота.....	36
Земля стародавніх германців	38
Прекрасна Франція	40
Найвищі гори Європи	42
Спадкоємці стародавніх римлян.....	44
Велика Еллада	46
Слов'янські країни	48
Колиска слов'янських народів	50
Азія	52
Міст між Європою й Азією	52
Свята земля	54

Землі найдавніших цивілізацій	56
Серединна імперія	58
Загадковий півострів.....	60
Африка	62
Стародавня земля фараонів.....	62
Природа Африки	64
На півдні Африки	66
Америка.....	68
Нью-Йорк, Нью-Йорк.....	68
Через увесь континент	70
Фантастична природа	72
Чудеса Південної Америки.....	74
Мистецтво давнє й сучасне	76
Австралія	78
Загублений світ.....	78
Рукотворні чудеса	80
Острови в океані.....	82
Загадкові ідоли	82
Острів лемурів	84
Землі Зелена й Крижана.....	86
Країна Вранішнього Сонця	88
Полярні чудеса.....	90
Під Полярною зіркою	90
Найпівденніший материк.....	92
Показчик	94

«Книга про розмаїття світу»

Чудесами світу у давнину називали видатні твори мистецтва й інженерної думки, які вражають людей своєю величиною й красою. Це були величезні статуї й грандіозні споруди — гробниці, храми, палаці. Древні склали список семи чудес світу — своєрідний путівник по світових визначних пам'ятках. Однак чудес на світі набагато більше, ніж може вмістити такий коротенький список.

Ми з вами зробимо подорож по всіх континентах планети, по морях і островах, заглянемо й на полюси Землі. Багато є цікавого, незвичайного, унікального й у Старому Світі (Європа, Азія й Африка), і в Новому (Америка, Австралія й Океанія).

Євразія й Африка — батьківщина найдавніших цивілізацій, прямим спадкоємцем яких є сучасне суспільство. У Греції та в Італії, в Іраку та в Єгипті збереглися дивні пам'ятники античного мистецтва, свідчення давньої культури. Древні держави Америки, культура австралійських аборигенів також дивують сучасний світ грандіозними архітектурними спорудами, оригінальними творами мистецтва, незвичайними технологіями.

Помиляються ті, хто гадає, ніби чудеса світу могли виникнути тільки у сиву давнину, вони з'являються й у наші дні! Це, наприклад, Сіднейський оперний театр в Австралії або «Танцюючий будинок» у Празі, і список можна продовжувати

У наш час до чудес світу відносять не тільки те, що створене людиною, але й унікальні природні визначні пам'ятки — вулкани й гейзери, озера й ріки, гори й ліси.

й продовжувати. Знаменитий італійський мандрівник Марко Поло, який побував на Сході, в XIV ст. написав книгу про свої мандрівки. Називалася вона «Книга про розмаїття світу». Так само можна було б назвати й нашу книгу: ми зробимо уявні подорожі у часі й просторі, потрапимо у Стародавній світ, відвідаємо далекі країни, дізнаємося й побачимо чимало несподіваного та незвичайного, зрозуміємо, який багатий і різноманітний світ та якою беззахисною буває його краса. Зберегти багатство й розмаїття природи нашої планети, а також культурну спадщину її мешканців у всіх куточках Землі — наш обов'язок і перед нашими предками, і перед нашими нащадками. А перший крок до цього — знайомство із чудесами світу. Отже, перегортайте сторінку й починайте читання книги про розмаїтість світу!

Венера Мілоська. Мармурова статуя роботи давньогрецького майстра Агесандра. II ст. до н. е. Статуя виставлена в Луврі

Сім чудес Стародавнього світу

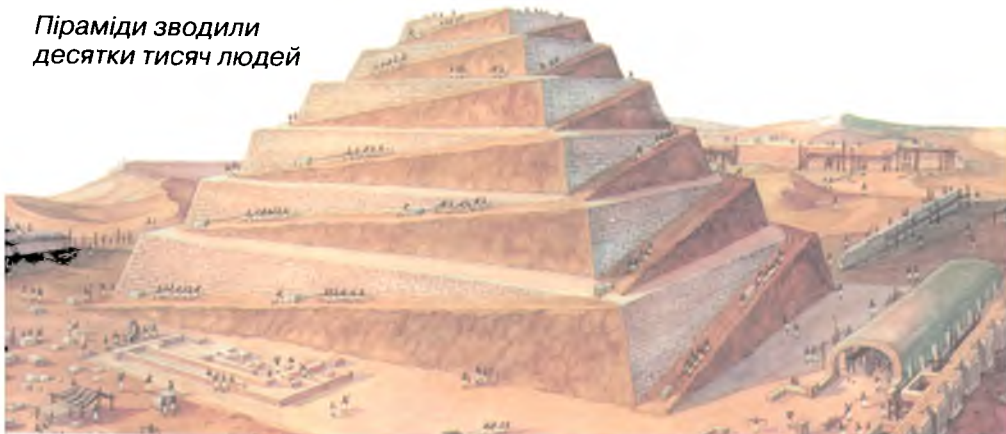
Перший список семи чудес світу навів грецький письменник Антипатр Сідонський (II ст. до н. е.). До списку ввійшли єгипетські піраміди, вавилонські висячі сади, храм Артеміди в Ефесі, усипальниця царя Мавзола в Галікарнасі й дві величезні скульптури — статуя бога сонця Геліоса на острові Родос і статуя Зевса в Олімпії.

Фараонові усипальниці

У Єгипті, країні на північному сході Африки, зародилася одна з найдавніших цивілізацій. Більша частина єгипетських земель — посушливі пустелі, де жити майже неможливо. Люди селилися в оазах — місцях, де була вода. Найбільша єгипетська оаза — долина ріки **Ніл**. На родючих полях берегів Нілу стародавні єгиптяни вирощували зерно, овочі, фрукти. На чолі Стародавнього Єгипту стояли могутні царі — фараони.

Фараони за життя вважалися богами, а після смерті їх ховали у величних гробницях — пірамідах. Ці кам'яні усипальниці фараонів немов стверджували божественне походження

*Піраміди зводили
десять тисяч людей*

У могилах фараонів зберігалися незліченні скарби. Аби вберегти гробниці від розкрадачів, входи до них замурували, але це не допомагало. Не боялися грабіжники і гніву богів: усі піраміди були розграбовані ще у давнину.

царської влади, торжество вічності над коротким людським життям. У кожній піраміді була квадратна основа і чотири трикутні стіни, які сходилися в одній точці — верхівці. Всього збереглося близько 80 пірамід, вони розташовані в долині на західному березі Нілу. Сьогодні у цих місцях лежать єгипетські населені пункти **Гіза** (передмістя єгипетської столиці Каїра) і **Саккара**.

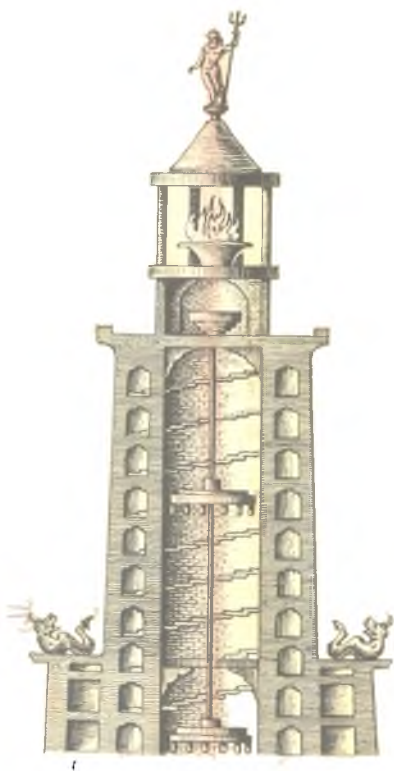
Єгипетські піраміди — єдине із стародавніх семи чудес світу, яке збереглося до наших днів

Найпершу усипальню — **піраміду фараона Джосера** — збудував архітектор Імхотеп у XXVIII ст. до н. е. Найбільша піраміда випала на долю фараона Хеопса. Якщо вірити давньогрецькому історикові Геродоту, 100 тис. чоловік будували її 20 років: будівництво почалося, щойно Хеопс зійшов на трон. Її складають майже 2,5 млн кам'яних блоків. Висота **піраміди Хеопса** — 146,6 м, а довжина сторони її основи — 233 м. Трохи менша **піраміда Хефрена**: висота — 143,5 м, довжина сторони основи — 215,25 м. Поряд з пірамідами Хеопса і Хефрена збереглася ще одна гробниця — **піраміда Мікеріна**, сина Хефрена.

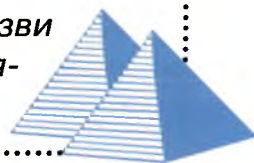
Світло Фароса

У IV ст. до н. е. великий полководець Александр Македонський змінив зовнішній вигляд Стародавнього світу. Александр завоював Грецію, Єгипет, підпорядкував Азію, дійшов навіть до Індії! Всюди на завойованих землях Александр засновував нові поселення, багато з них на його честь отримали назву Александрія. Одним із найбільших міст давнини судилося стати Александрії Єгипетській.

Александр Македонський вирішив побудувати в Александрії маяк — гігантську башту з сигнальним вогнем вгорі (вогонь указував кораблям шлях у гавань), він вибрав і місце

На честь острова, на якому був побудований перший у світі гігантський маяк, у майбутньому всі маяки почали називати фарами. А всім відоме слово «фара» теж походить від назви острова і маяка — Фарос.

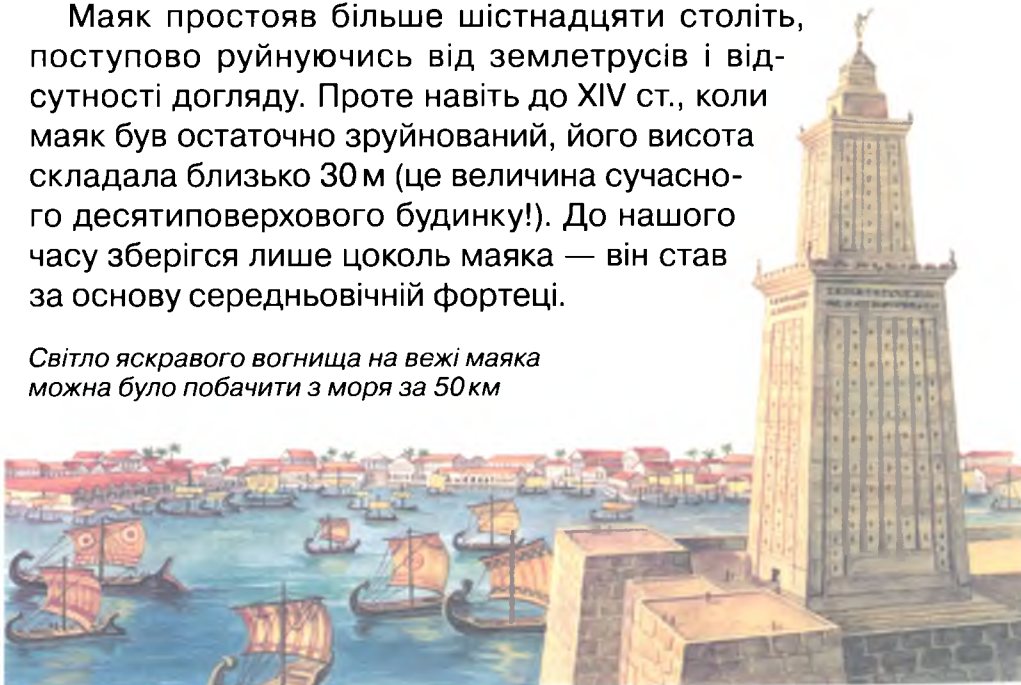
Маяк складався з трьох величезних ярусів. Нижня частина підносилася на 71 м, злегка звужуючись догори. Середній, восьмикутний ярус, мав висоту 34 м, а на ньому стояла кругла башта — власне маяк, де розміщувалася освітлювальна система. Увінчувала 130-метрову споруду статуя Зевса-рятівника

для будівництва — острівець **Фарос**, розташований недалеко від місця впадання Ніла в Середземне море. Будівництво почалося вже після смерті Александра, в 300 р. до н. е., і було завершено до 279 р. до н. е.

Архітектор **Сострат Кнідський** будував маяк із застосуванням усіх досягнень сучасної йому техніки. Через усі яруси маяка проходила шахта, яка вела до освітлювальної системи. Вантажі на верхні поверхи піднімалися за допомогою канатної тяги. Маяк працював удень і вночі: вдень моряки орієнтувалися на стовп диму, вночі — на полум'я багаття. Аби побільшити ефект від його світла, використовувалася особлива система бронзових, гладко відполірованих дзеркал. Складний інженерний пристрій не завадив архітекторові зробити **Александрійський маяк** шедевром архітектури: величні яруси, обличковані зовні білим мармуром, справляли на жителів і гостей міста незабутнє враження.

Маяк простояв більше шістнадцяти століть, поступово руйнуючись від землетрусів і відсутності догляду. Проте навіть до XIV ст., коли маяк був остаточно зруйнований, його висота складала близько 30 м (це величина сучасного десятиповерхового будинку!). До нашого часу зберігся лише цоколь маяка — він став за основу середньовічній фортеці.

Світло яскравого вогнища на вежі маяка можна було побачити з моря за 50 км

Громовержець у себе вдома

Олімпія (місто на грецькому півострові Пелопоннес) нам відома як місце, де виникли знамениті Олімпійські ігри, а для стародавніх греків Олімпія була насамперед релігійним центром, місцем шанування верховного бога — **громовержця Зевса**. У храмі Зевса стояло одне з семи чудес світу — статуя Громовержця роботи скульптора Фідія. Статуя бога пригнічувала своєю величчю: висота сидячої фігури разом з п'єдесталом складала 14 м, богиня Ніка, яка стояла на долоні Зевса, була вища за пересічну людину!

Храм Зевса був побудований архітектором Лібоном з Еліди в 456 р. до н. е.

Афінянин **Фідій** вважався у греків найбільшим скульптором. На жаль, жодна з колосальних (тобто величезних) статуй майстра не збереглася до наших часів, і оцінювати мистецтво Фідія ми можемо тільки з копій і фрагментів скульптур афінського храму Парфенона, що збереглися. Окрім Зевса Олімпійського, Фідій створив ще дві колосальні статуї (інколи їх теж зараховували до чудес Стародавнього світу) — це бронзова **Афіна Промехос** (Войовниця), яка стояла на афінському Акрополі, і виконана подібно до Зевса із зо-

Давньогрецький географ та історик Страбон так описував статую Зевса: «Вона була такою високою, що... здавалося, що художник, створюючи її, порушив пропорції, бо сидячий Зевс майже торкався стелі, і... якби він захотів устати з трону, то, певно, скинув би дах».

лота і слонової кістки **Афіна Партенос** (Діва), яка стояла усередині Парфенона.

Статую Зевса Фідій виконав із золота і слонової кістки. Пластинки дорогоцінних матеріалів скульптор закріплював на величезному дерев'яному каркасі. Зевс сидів на величезному троні, зробленому з кедра й інкрустованому чорним деревом та коштовними каменями. Рельєфи на троні зображали сюжети грецької міфології. На голові у Громовержця був золотий оливковий вінок — символ миролюбності. Гола до поясу фігура бога і його голова були виточені зі слонової кістки. Плащ Зевса, його борода і волосся були виконані із золота, а обличчя й тіло — зі слонової кістки. На жаль, статуя не збереглася — у V ст. н. е. її каркас загинув при пожежі.

На правій долоні Зевса стояла крилата богиня перемоги Ніка, лівою рукою він тримав скіпетр — знак царської влади

Сади посеред пустелі

Азіатське місто Вавилон, збудоване на берегах ріки Євфрат, був однією з найбільших столиць давнини. Чудесами світу в різні часи вважалися відразу кілька його споруд. У Біблії збереглася розповідь про одне з них — **Вавилонську вежу**, стовп, який здіймався до самого неба. Бог, розгніваний зухвалістю будівельників, наділив людей різними мовами, і люди перестали розуміти один одного. Виникла метушня, плутанина — тим і закінчилося **Вавилонське стовпотворіння**.

Іноді до чудес світу зараховували й захисні мури величезного міста: масивні, неприступні **мури Вавилона** тягнулися навколо міста приблизно на 90 км! Але чудом із чудес, яке затьмарило славу всіх інших споруд, стали **вавилонські висячі сади**. Ці сади часто називали ще **сади Семіраміди** — на ім'я легендарної цариці Ассирії. Однак збудував їх цар

Тіністі сади виростили просто на дахах палацу

Багатошарова конструкція, яка поєднує різні матеріали, не дозволяла воді заливати підвали палацу: на кам'яні балки — основу терас — накладався шар водонепроникного асфальту, потім шар цегли, який покривали свинцевими пластинами, і лише на них насипали землю.

Навуходносор, який жив двома століттями пізніше Семіраміди. Він же спорудив і Вавилонську вежу, і оборонні стіни. Дружина царя Навуходносора, уродженка Персії, сумувала у пісках Межиріччя, і, щоб угамувати її тугу за батьківщиною й утішити царицю під час частих розлук (адже цар півжиття провів у військових походах), Навуходносор наказав розбити сади на терасах. Деревя, кущі, насіння трав і квітів надходили в палац з усього світу: Навуходносор, можна сказати, влаштував перший у світі ботанічний сад!

Але мало посадити дерева на терасах (буквально на дахах палацу — тому сади й прозвали висячими), їх потрібно було поливати. Воду брали з колодязів і Євфрату. Але як доправити її на тераси? На жаль, складна інженерна споруда завдячувала своїм існуванням рабській праці! Сила-силенна рабів качали воду на верхню терасу, а звідти вона по системі труб надходила в нижні сади.

Жителям випаленого сонцем Вавилону сади здавалися справжньою казкою

Посмертна слава Мавзола

Всім відоме слово «мавзолей» — це гробниця, споруда, збудована над могилою великої людини. Але чи знаєте ви, що, називаючи розкішні усипальниці мавзолеями, ми віддаємо данину пам'яті стародавньому правителеві Мавзолу, який жив у IV ст. до н. е. на півострові Мала Азія в місті Галікарнасі й правив маленькою країною під назвою Карія? Адже це від його ім'я походить назва **«мавзолей»**. Розкішна гробниця, яку збудувала в Галікарнасі вдова Мавзола Артемізія, стала одним із чудес світу, а посмертна слава самого Мавзола рознеслася далеко за межі його скромних володінь.

Будували мавзолей архітектори Сатир і Піфей. Цар помер у 352 р. до н. е., однак, можливо, будівництво гробниці почалося ще за його життя, а завершилося лише при онукові царя. Біля основи мавзолею був розташований гігантський куб, де розміщувалися могили царської пари — Мавзо-

*Напевно, так виглядав
Галікарнаський мавзолей*

ла і Артемізії. Цей куб правив за цоколь для грецького храму. Замість звичного для греків двосхилого даху храм увінчувала піраміда, на верхівці якої була споруджена мармурова квадрига (колісниця, запряжена четвіркою коней). Нічого подібного не було ні на Сході, ні у Греції, ані в Єгипті!

Величезний п'ятидесятиметровий мавзолей уславився не тільки незвичайною архітектурою, а й чудовим скульптурним оздобленням. Творцями його рельєфів і статуй стали видатні грецькі скульптори — Леохар, Тимофій, Бріаксид, **Скопас**. На рельєфах цоколя були представлені сцени амазонмахії — битви грецьких воїнів з жінками-войовницями амазонками. Фрагменти статуй і плит з безцінними рельєфами й були знайдені при розкопках у XIX ст. і зараз виставлені в лондонському Британському музеї.

Мавзолей простояв півтора тисячоріччя, але в XII ст. н. е. більша частина споруди загинула від землетрусу. Довершили руйнування гробниці люди: в XV ст. мармурові плити мавзолею були використані на будівництві фортеці.

Статуї Мавзола і Артемізії були знайдені при розкопках

Спалена богиня

Грецьке місто Ефес, розташоване на півострові Мала Азія, було центром поклоніння богині **Артеміді** — дочці Зевса, сестри бога Аполлона. Артеміді вшановували як богиню полювання й покровительку тварин, а також як помічницю жінок, які народили дітей. Ефесяни мріяли спорудити гідний будинок богині (у греків храм був не місцем молитви, а житлом, де незримо перебувало божество), і в VI ст. до н. е., коли Ефес разом з іншими малоазіатськими містами потрапив під владу царства Лідії, кошти на будівництво пожертвував лідійський цар Крез.

Збудувати храм ефесяни вирішили серед боліт: вони сподівалися, що м'який ґрунт зіграє роль подушки і вбереже святилище від руйнування під час землетрусів, які часто траплялися в Малій Азії. Будувати храм почав критський архітектор Херсифрон, він звів саме **святилище** (целлу) і встановив колони. Будівництво продовжив його син Метаген, який увінчав храм дахом, а будівничі Пеоніт і Деметрій завершили

*Дах храму підтримували
127 струнких колон*

Грецький історик Плутарх повідомляє, що храм був спалений у ніч народження Александра Македонського. Греки говорили: «Немає нічого дивного в тому, що храм Артеміди згорів: адже богиня була у цей час зайнята, допомагаючи Александрові з'явитися на світ».

опорядження святилища. Біломармуровий храм немов здіймався над рівниною. Мармуровий дах, який лежав на прикрашених рельєфами колонах, здавався майже невагомим...

Прекрасний храм, гордість Ефеса і всієї Греції, був завершений до 550 р. до н. е. На жаль, він не простояв і двохсот років: улітку нічної пори 356 р. до н. е. у храм Артеміди проникнув божевільний із запаленим смолоскипом. Просмолені балки миттю спалахнули, звалилися мармурові плити, потріскалися колони. Стражникам, які його схопили, палій сказав, що його звуть **Герострат**, а храм він знищив, щоб увійти в історію...

Герострат був страчений, і ефесяни заприсяглися пустити його ім'я у непам'ять. А проте, храм відродився: жителі Ефеса під керівництвом архітектора Хейрократа заново відбудували його на попелищі. Саме новий храм увійшов у список семи чудес світу й простояв ще кілька століть, поки його не розграбували набіги варварів.

Артеміду в Ефесі вшановували як богиню родючості й зображували багатогрудю прекрасною жінкою

Колос на глиняних ногах

Жителі грецького острова **Родос** у 305 р. до н. е. з честю витримали облогу знаменитого полководця Деметрія Поліоркета (у перекладі з грецької його прізвисько означало «обложник міст»). На честь перемоги родосці вирішили спорудити колос (величезну статую) заступника острова — бога Геліоса, а у процесі будівництва статуї використовувати захоплені в бою трофеї (зброю, обладунки ворогів). Родосці не випадково вирішили спорудити статую саме Геліоса. Вважалося, що дружиною Геліоса була дочка Посейдона німфа Рода, пов'язана з островом.

Чість створити бронзову статую божества надали знаменитому скульпторові Харету. Взявшись за роботу над 32-метровою статуєю, **Харет** спорудив металевий каркас і покрити його глиною. Навколо глиняної форми зробили насип, по якому йшли кручені сходи (до закінчення будівництва вони дісталися голови колоса). Каркас вирішили обшити бронзо-

На цій реконструкції колос зображений біля входу в гавань, однак швидше за все статуя стояла в місті й кораблі в неї під ногами не пропливали

вими листами. Почали з ніг, і що далі просувалися майстри, то вище здійсмався насип, а щоб гарантувати стійкість порожнистій статуї в міру будівництва її заповнювали камінням. Усього на Геліуса пішло 12 т бронзи, а вже каміння, глини й піску ніхто й не важив! Геліос, який стояв на мармуровому постаменті, вийшов таким величезним, що палець його руки був більший за людину.

Колос не простояв і 70 років з моменту будівництва: в 224 р. до н. е. на Родосі стався сильний землетрус, і гігантська статуя розвалилася. Відтоді про речі на вигляд переконливі, але насправді неміцні кажуть: «**колос на глиняних ногах**» (хоча в реального колоса Геліуса ноги, звісно, були не глиняними). Гігантські уламки пролежали в гавані Родосу ще майже тисячу років. Потім їх продали якомусь купцеві. Розповідають, уламки статуї з великими зусиллями завантажили на 900 верблюдів...

Статуя Колоса Родоського була гігантським маяком: у правій руці бронзового Геліуса горіло величезне багаття, яке вказувало морякам шлях у гавань.

Будівництво статуї зайняло 12 років і завершилося в 280 р. до н. е.

Сім нових чудес

Із давніх семи чудес світу збереглися тільки піраміди. І наші сучасники вирішили скласти список нових семи чудес — таких, які можна побачити й у наші дні. Був складений список із 77 «претендентів», і кожен із жителів планети міг через Інтернет віддати свій голос за ту або іншу визначну пам'ятку. 7 липня 2007 року (цю дату записують ще так: 07.07.07) був оголошений список нових семи чудес світу. До нього ввійшли: Велика Китайська стіна, древнє місто інків Мачу-Пікчу (Перу), скельне місто Петра (Йорданія), піраміди індіанців майя у Чичен-Іца (Мексика), амфітеатр Колізей (Італія), мавзолей Тадж-Махал (Індія) і статуя Христа-Благословителя (Бразилія).

Найдовша фортеця

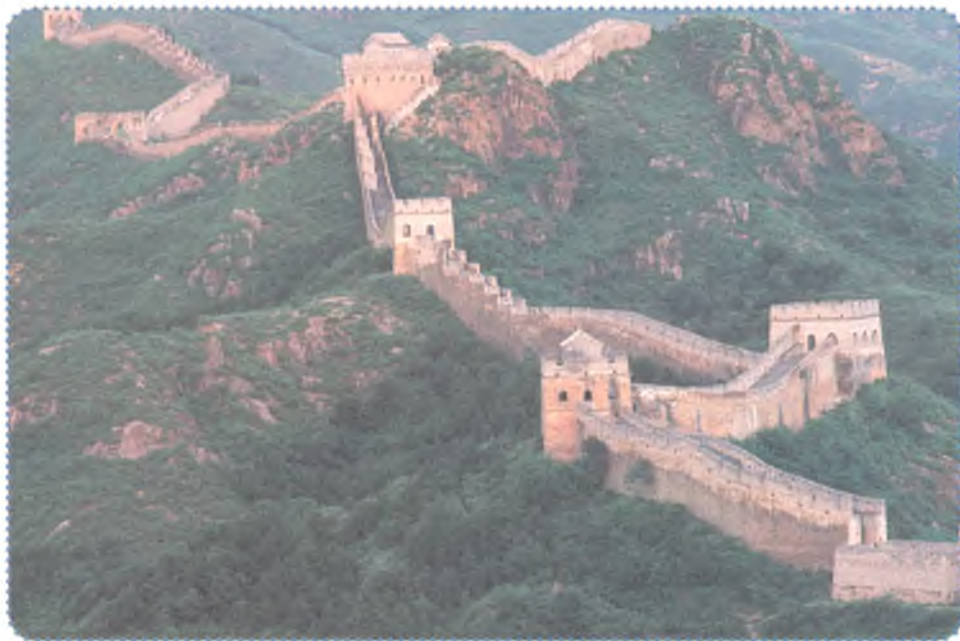
Колись Цінь Шіхуанді, який об'єднав Китай і став його першим імператором, наказав спорудити уздовж північних кордонів величезної країни потужну стіну, здатну стримувати натиск кочівників. Від однієї оборонної споруди до іншої потягнулися ланцюги укріплень — так почалося будівництво **Великої Китайської стіни**. Було це в III ст. до н. е., а завершилося будівництво Стіни років через 600. Легенда говорить, що Стіна простягнулася по тому шляху, який за день

По Великій Китайській стіні за добу можна було переслати повідомлення через всю величезну країну. Для передачі інформації використовувалися сигнальні стовпи диму на гарнізонних вежах.

подолав Цінь Шіхуанді на своєму крилатому коні. Кінь пролетів близько 10 тис. лі (це понад 5 тис. км). Там, де його копита торкалися гір, були збудовані **вартові башти**. Відстань між сусідніми вартовими баштами — два польоти стріли. Це зроблено для того, щоб всю ділянку Стіни можна було обороняти (прострілювати) з тієї або іншої башти. А через кожні 20 км були збудовані великі **гарнізонні башти**, де постійно вартували загони солдатів.

Середня висота ділянок Стіни, які збереглися, — 79 м, а ширина стіни — близько 5 м, по верху стіни міг пройти (і навіть проїхати) загін солдатів. Стіна в давнину була найкращою дорогою через всю країну.

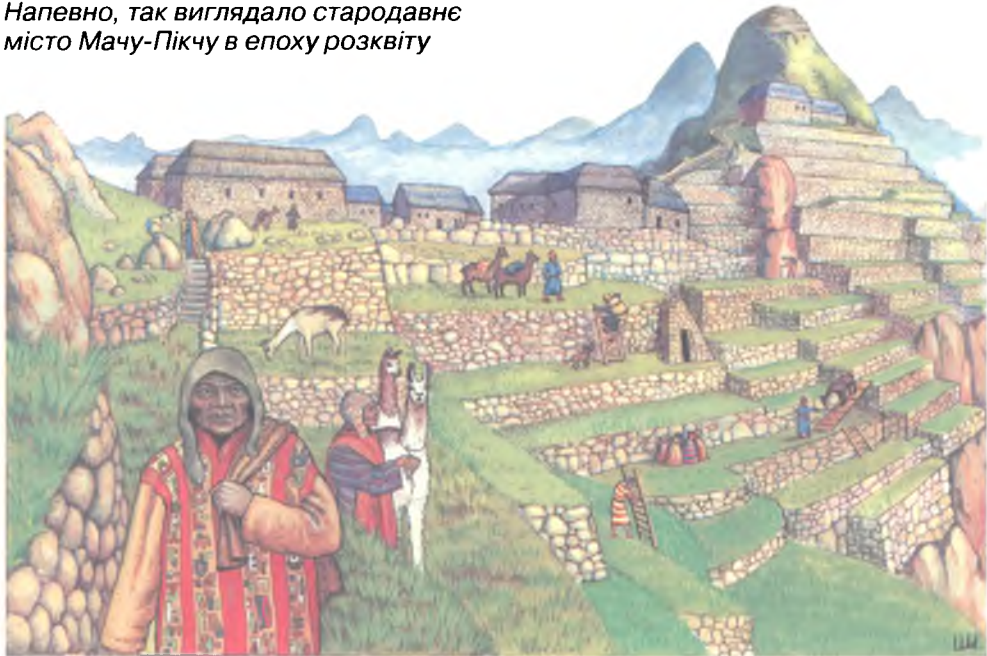
Протяжність ділянки Стіни, що збереглася, — близько 2500 км. Але якщо рахувати бічні частини і відгалуження, довжина всієї споруди буде понад 6 тис. км

Остання твердиня інків

У XVI ст. до берегів нещодавно відкритого материка Південної Америки прибули європейські завойовники — іспанці. Вони оголосили війну індіанській державі **інків**, розташованій на теренах сучасного Перу. Добре озброєні, безжалюгідні та віроломні загарбники підкорили індіанців і розграбували їхні міста. Пам'ять про багату й щасливу країну залишилася жити лише у стародавніх легендах індіанців.

Розповідали, наприклад, що у стародавній столиці інків **Куско** був сад, який прикрашали фігури рослин і тварин, відлиті з чистого золота. Інки взагалі дуже любили золото — його блиск нагадував їм про сяйво Сонця (адже самі себе індіанці називали синами Сонця). А ще пам'ять про могутню державу збереглась у величних руїнах — стародавніх фортецях, стіни яких складені з багатотонних кам'яних брил.

Напевно, так виглядало стародавнє місто Мачу-Пікчу в епоху розквіту

У 1911 році учені виявили в Андах (найвищих горах Південної Америки) руїни міста-фортеці **Мачу-Пікчу**. Воно було збудоване біля підніжжя однойменної гори (її назва перекладається як «стара вершина»), на північний захід від Куско, на висоті понад 2,5 тис. м над рівнем моря. Будівлі у стародавньому місті були розташовані на висічених у скелях терасах, які з'єднувалися одна з одною сходами. До наших днів у місті збереглися залишки палацу, житлових будинків, храмів і навіть обсерваторії — майданчики, з яких жерці спостерігали за зірками.

Мачу-Пікчу — місто загадок. Навіщо інки побудували фортецю так високо в горах, далеко від столиці? Чому місто, до якого не дісталися іспанці, занепало? Поки відповіді на ці питання вчені не знайшли. Але і сьогодні руїни Мачу-Пікчу вражають своєю величчю — це справді одне з чудес сучасного світу.

Мурування стін з величезних брил називають циклопічним, і учені досі не можуть зрозуміти, як індіанцям вдалося пересувати величезне каміння і ставити брили одна на одну. Адже жителі Південної Америки навіть не знали колеса!

Руїни Мачу-Пікчу (сучасний вигляд)

Скельне місто

Дивовижне стародавнє місто **Петра**, створене просто у скелях, розташоване на теренах сучасної азіатської держави Йорданія, що знаходиться на Аравійському півострові. У III ст. до н. е. — II ст. н. е. Петра була столицею держави набатеїв — групи арабських племен. Набатеї були чудовими художниками, у творчості яких переплелися традиції єгипетського, грецького, арабського мистецтва.

Перші згадки про Петра відносяться до VII ст. до н. е. Місто розташувалося в гірській долині, на перехресті жвавих торгових шляхів. Зростання міста тривало декілька століть,

Скельні гробниці Петри

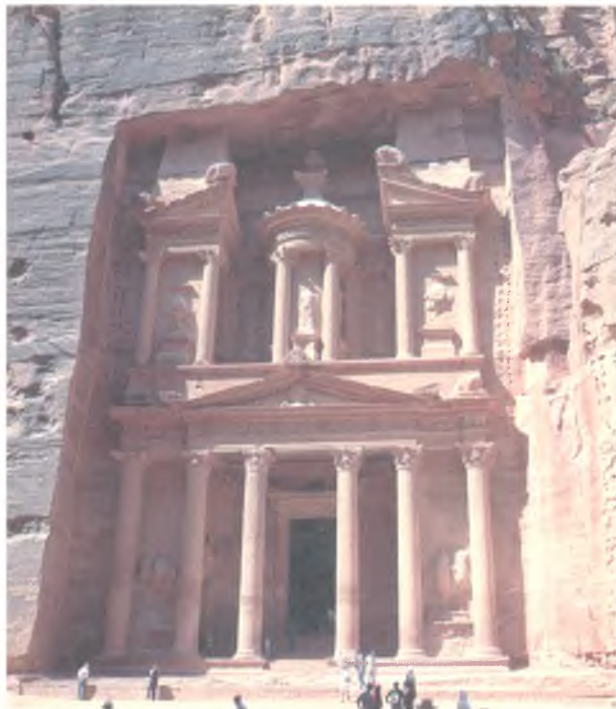
і кінець його розквіту поклало римське завоювання в 105 р. н. е. За римських часів Петра стала невеликим провінційним містечком, а її вічна суперниця — **Пальміра** — перетворилася на багате й прекрасне торгове місто. Слава про сирійську Пальміру пережила століття. Проте Петрі судилося повернути свою минулу славу

Деякі ідоли й монументи Петри присвячені місцевим божествам. Написи допомогли прочитати ім'я одного із стародавніх набатеїських богів — Душар (або Дусар). Ще згадується загадкова богиня аль-Уцца, ім'ям якої араби називали «вранішню зірку» планету Венеру.

вже у наші дні. Якщо розкішні будинки, башти, арки і колонади Пальміри були зруйновані (спочатку римлянами, а потім неблаганним часом), то висічені у скелях храми і гробниці Петри збереглися до нашого часу, і тепер ми називаємо Петру одним з сучасних чудес світу.

У Петрі збереглися вирубані у скелях храми, вівтарі (жертovníки), гробниці й житлові будинки. Найкрасивішим храмом вважають **ель-Хазнех** — у нього двох'ярусний фасад заввишки приблизно 20 м. Є в місті й напівкруглий **театр**, який вміщував 3 тис. чоловік. Цю стародавню арабську споруду добудували і розширили завойовники-римляни. **Храм ель-Дейр**, цілком створений у скелі, удвічі вищий за ель-Хазнех. Збереглася сила-силенна **скельних гробниць** (набатеї не ховали мертвих у землі, а опускали їхні тіла у кам'яні могили) — і розкішних, і найскромніших, призначених для простих городян. Скелі, в яких вирубана Петра, складаються з червоного піщанику. Цей дивовижний камінь у різну пору дня здається то рожевим, то жовтуватим, то червоним, то жовтогарячим.

Храм ель-Хазнех

Мексиканські піраміди

Багато століть тому, коли в Європі нічого ще не знали про заморські землі, на теренах сучасної Мексики (держави на півдні Північної Америки), а також деяких інших держав Центральної Америки існувала могутня держава **майя**. Велика цивілізація народу майя виникла наприкінці I ст. до н. е. і проіснувала до початку XVI ст. Майя будували великі кам'яні будинки, храми, носили одяг з бавовняних тканин, прикрашали себе витонченими виробами із золота й міді. Першими поселеннями майя були невеликі селища, на зміну яким прийшли міста-держави. Там жили правителі, будувалися храми, споруджувалися стели з малюнками й написами, які увіковічували основні події історії.

Майя були найкращими архітекторами доколумбової Америки. Сьогодні усьому світу відомі **піраміди майя**. Піраміди служили основою для храмів: що вище здіймалася піраміда, то ближче до неба могли піднятися жерці. Підйом цей був справою нелегкою, адже сходи були дуже стрімкими, майже вертикальними, східці мали різну висоту, а поручнів геть бракувало. Іноді такі сходи розташовували з чотирьох сторін піраміди. Майя будували навіть стадіони — майданчики, призначені для гри з м'ячем.

Збереглися руїни деяких міст майя, таких, як Тікаль, Ушмаль, Паленке. Майяпан, Чичен-Іца. **Чичен-Іца** увійшла до списку нових чудес світу. Розташована на пів-

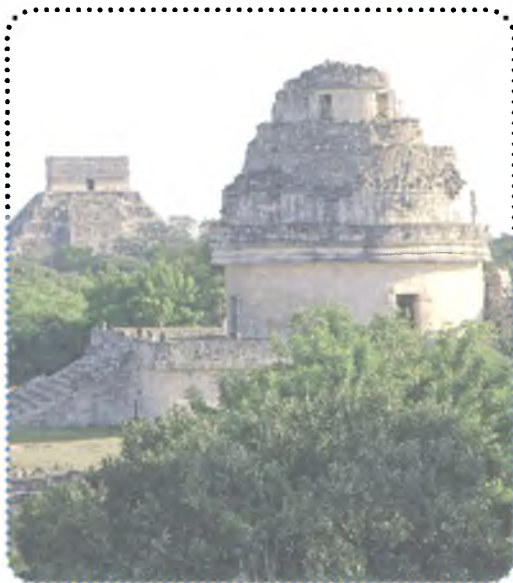

«Храм воїнів» в оточенні «Групи тисячі колон»

ночі півострова Юкатан, Чичен-Іца славиться своїми храмами-пірамідами. Дев'ятисхідчасту піраміду заввишки 24 м із широкими сходами на кожній зі сторін називають «**Храмом Кукількана**». Збереглися ще «Храм воїнів» (невисока чотирьохсхідчаста піраміда); «Храм ягуарів» з дивовижними стародавніми фресками; загадкова «Група тисячі колон» — руїни чотирьох колонад, які утворюють гігантський прямокутник.

Майя виявляли велику цікавість до астрономії, вони вели спостереження за рухами світил, складали календарі. Напевно, у кожному місті майя була обсерваторія — місце для спостережень нічного неба. Займалися такими спостереженнями жерці. У Чичен-Іці збереглися руїни круглого храму, де розміщувалася **обсерваторія «Караколь»**.

Чичен-Іца була занедбана ще до вторгнення в Америку європейців. У X ст. її захопили тольтеки — давні вороги майя, а в XII ст. місто було розграбоване об'єднаним військом трьох ворожих держав. Руїни міста поглинули джунглі — можливо, саме тому Чичен-Іца так добре збереглася.

Обсерваторія «Караколь»

Колосальний амфітеатр

У столиці Італії Римі архітектурних пам'яток безліч, адже Рим був заснований понад 2,5 тис. років тому. Однак лише одна з них увійшла до списку нових чудес світу (і, до речі, стала там єдиним представником Європи) — це **Колізей**, побудований у I ст. н. е.

Колізей — це гігантський **амфітеатр**. Амфітеатрами у давнину називали споруди, дещо схожі на сучасні стадіони. Давньогрецький театр являв собою півколо: сходи, які спускаються згори донизу, з місцями для глядачів, унизу — майданчик для вистав. Отож, якщо з'єднати два театри так, щоб два півкола утворили коло, а внизу вийшов би великий круглий або овальний майданчик (арена), то і вийде амфітеатр (у перекладі — «подвійний театр, театр по обидва боки»). Даху над амфітеатром не було.

*Колізей, навіть
напівзруйнований,
вважає солідною
міццю й суворою
величчю*

Колізей вмщував 50 тис. глядачів. Ряди лав ділилися на чотири яруси. У перших рядах сиділи імператор і сенатори, вище — римська шляхта, ще вище — прості громадяни, бідняки, вільновідпущеники (раби, відпущені господарями на волю) і на «гальорці» — у галереях за колонами — раби.

Величезну овальну будівлю завдовжки 188 і завширшки 156 м оперізували потужні стіни, складені із блоків туфу — породи, яка утворилася із застиглої лави. Склепіння Колізею були зведені з цегли й бетону. У центрі Колізею розташована овальна **арена** розміром 54×86 м. «Арена» у перекладі з латини означає «пісок». Ця назва виникла тому, що майданчик для боїв посипали піском, який вбирав кров.

Так, видовища, якими насолоджувалися стародавні римляни, були кривавими. Це були гладіаторські бої, страти злочинців, цькування людей дикими звірами. **Гладіаторами** в Римі називали борців, які билися між собою

або з дикими звірами, щоб розважити глядачів. Сутички нерідко закінчувалися смертю одного з противників. На арені Колізею могли одночасно битися 3 тис. пар суперників.

З виникненням християнства й початком переслідувань християн Колізей побачив нові видовища: на його арені християнських мучеників кидали на розтерзання диким звірам.

Офіційно Колізей називався амфітеатром Флавіїв, а Колізеєм, тобто «колосальним, розташованим поряд з гігантською статуєю — колосом», його почали називати тому, що неподалік від амфітеатру стояла величезна статуя — колос — римського імператора.

Пам'ятник великого кохання

Колись Індією правили імператори з династії Великих Моголів. У 1627 році на трон зійшов **Шах-Джахан** (у перекладі його ім'я означає «володар світу»). Шах-Джахан здобув чимало військових перемог, але не це прославило у століттях його ім'я. Правитель до нестями кохав свою дружину Арджуманд Бану (коли вона вийшла заміж, то одержала титул Мумтаз-Махал, або **Тадж-Махал**, «обраниця двору»). Красуня Мумтаз-Махал народила чоловікові 14 дітей і померла під час п'ятнадцятих пологів. Безутішний удівець вирішив спорудити дружині величний мавзолей.

Тадж-Махал — пам'ятник мусульманської архітектури: мавзолей має купол мечеті, а довкола нього — чотири мінарети (високі вежі, з яких мусульман закликають на молитву)

Шах-Джахан був суворим правителем і жорстокою людиною. Ще замолоду він намагався скинути свого батька Джахангіра. Джахангір вибачив синові, а коли Шах-Джахан усе ж таки став імператором, він наказав убити своїх братів та інших родичів, аби ніхто не зазіхав на престол. Але це не допомогло: трон у Шах-Джахана відняв його власний син Аурангзеб.

І ось у місті **Агрі**, де розташовувалася столиця Шах-Джахана, почалося будівництво. Тривало воно понад 20 років, з 1630 р. по 1652 р. На березі ріки Джамни з'явився дивовижний храм з п'ятьма куполами — великим центральним і чотирма навколо — меншими. Висота найбільшого купола сягала 74 м, довгий час мавзолей Тадж-Махал був найвищою спорудою Індії. Навколо мавзолею побудували чотири високих мінарети, розбили сад з фонтанами, перед входом був викопаний величезний басейн. Стіни Тадж-Махала були обличковані напівпрозорим білим полірованим мармуром, шляхетний камінь прикрашали орнаменти із самоцвітів.

Точно не відомо, хто був архітектором цього шедевра. Швидше за все перський зодчий **Устад-Іса**. На іншому березі Джамни Шах-Джахан збирався збудувати такий самий мавзолей для себе, тільки із чорного мармуру, однак цим планам не судилося здійснитися. На схилі життя імператора щастя відвернулося від нього: він втратив владу, був скинутий із престолу. Вісім років перед смертю Шах-Джахан перебував у палаці, який став для нього в'язницею. З вікна своєї кімнати колишній правитель щодня міг милуватися прекрасною гробницею коханої дружини. А коли Шах-Джахан помер, його дочка й вірні слуги на човні перевезли його тіло через ріку й поховали поруч із нею, у тому ж таки мавзолеї Тадж-Махал.

Надгробок над могилою Мумтаз-Махал усередині мавзолею

Христос-Благословитель

Одне із найчудовіших міст Південної Америки, Ріо-де-Жанейро, багато років було столицею Бразилії, поки у центрі країни не збудували нову столицю (її назвали так само як і державу — Бразилія). Виріши на березі Атлантичного океану, Ріо славиться прекрасними пляжами, сучасними хмарочосами, пам'ятниками стародавньої архітектури (найдавніший із них, **монастир Сан-Бенту**, датується кінцем XVI ст.). І все-таки головною визначною пам'яткою сучасного Ріо стала гігантська статуя Ісуса Христа, яка немов ширяє над містом. Саме ця скульптура ввійшла до списоку сучасних чудес світу.

Колосальна **статуя Христа** встановлена на найвищій вершині міста і його околиць — горі **Коркуваду** (704 м). Ідея звести на горі гігантський монумент виникла ще в XIX ст., але перший камінь на місці установки статуї був закладений лише у 1922 році — на столітній ювілей незалежності Бразилії (до цього країна була колонією Португалії), а роботи зі спорудження постаменту почалися лише у 1926 році.

Саму статую замовили французькому скульпторові **Полю Ландовскі**. Він виготовив у Парижі голову і руки

Висота монумента — 38 м (8 м — постамент і 30 м — сама статуя)

Христа (відлив їх з гіпсу), потім ці гіпсові ескізи морем переправили до Бразилії. За цими зразками зробили кам'яні руки і голову, витесали з каменя тіло Ісуса, частина за частиною підняли скульптуру на гору Коркуваду, зібрали і урочисто відкрили у 1931 році (керував роботами і «вписував» статую в навколишній пейзаж бразилець Ейтор да Сілва Кошта). Статуя Христа виконана з мильного каменя. Це дуже м'який матеріал, проте напрочуд стійкий до природного впливу: до дощу, вітру, перепадів температури. Величезну статую, яка підноситься над містом, можна побачити з будь-якої точки Ріо-де-Жанейро. Ісус широко розкинув руки, немов благословляючи всіх мешканців міста і захищаючи їх від зла. Аби роздивитися статую краще, потрібно піднятися на гору Коркуваду, скориставшись **фунікулером** — канатною дорогою.

Нова столиця країни, місто Бразилія, у плані нагадує християнський хрест або летючого птаха

Цікаво, що автор скульптури Поль Ландовскі помер через 30 років після встановлення статуї Христа. Проте він так ніколи і не відвідав Бразилію і не бачив скульптури, якою так пишаються всі мешканці Ріо-де-Жанейро. Іноді бразильці кажуть, що справжній творець монумента — Е. да Сілва Кошта.

Європа

Чудових пам'яток, дивовижних місць на нашій планеті не сім і навіть не чотирнадцять. Чудесами світу по праву можуть називатися десятки, сотні, тисячі визначних пам'яток, розташованих на всіх континентах Землі. Аби переконатися у цьому, ми з вами зробимо уявні подорожі по всіх частинах світу. Почнемо з Європи — західної частини материка Євразія, але перш ніж потрапити до континентальної Європи, зробимо зупинку у Великобританії — острівній державі, частиною якої є Англія.

Туманний Альбїон

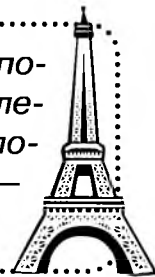
Великобританію поетично називають Альбїоном. У перекладі з мови кельтів, найдавніших жителів цієї країни, «альбїон» означає «високий, гористий острів». А можливо, назва утворилася від латинського слова «альбус» — «білий». Не секрет, що острів оточують крейдянні стрімчаки, а коли врахувати, що він часто сповитий туманом, його називають ще і туманним Альбїоном.

Найдавніше з британських чудес світу розташоване на півдні країни — це **Стоунхендж**, коло з гігантських кам'яних плит, розставлених просто неба на величезній галявині.

Погляньте на фігурки людей у лівій частині фотографії і ви зрозумієте, з яких величезних брил складено Стоунхендж

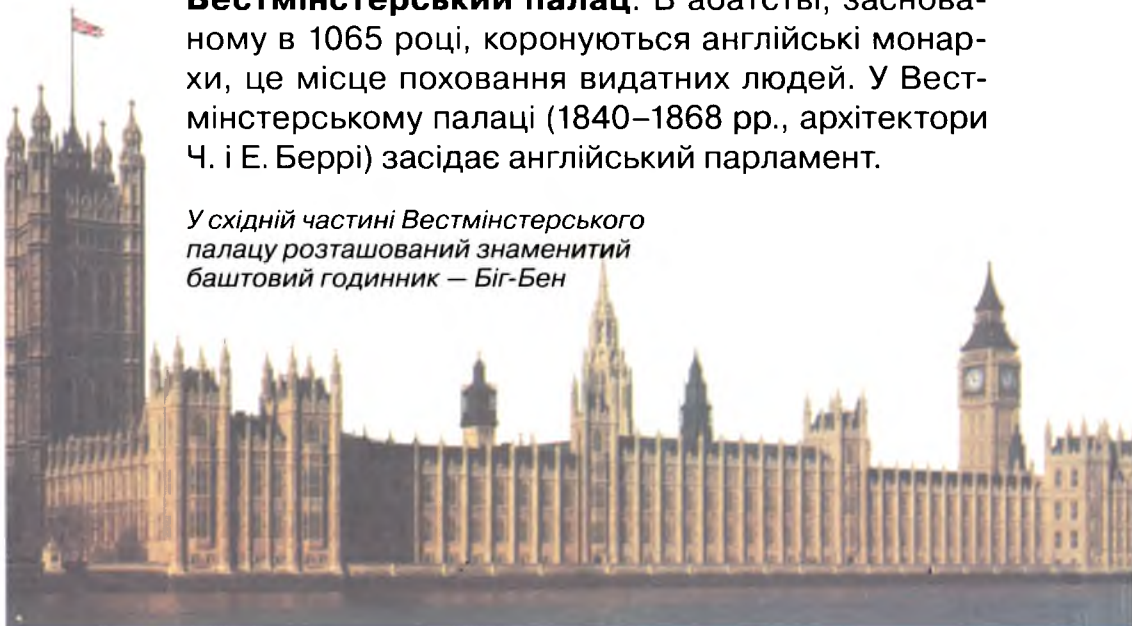
Найвеличніша церква Лондона — собор Святого Павла (побудований у 1710 році, архітектор К. Рен). У соборі є «галерея шепоту»: якщо, стоячи біля її стіни, прошепотіти слово, його почує той, хто стоїть біля протилежної стіни, — на відстані 32 м!

Що ставили собі за мету англійці у бронзовому віці, будуючи цю споруду? Ймовірно, це була обсерваторія, а можливо, і святилище — місце шанування богів...

Столиця Великобританії — Лондон — одне з найдавніших міст світу. Тут на березі Темзи колись був збудований замок-фортеця **Тауер**. Спочатку Тауер був королівською резиденцією, а потім в'язницею. Історичний центр Лондона — Сіті, зараз це діловий квартал. Західніше Сіті розташоване **Вестмінстерське абатство**, а поряд з ним — величний **Вестмінстерський палац**. В абатстві, заснованому в 1065 році, коронуються англійські монархи, це місце поховання видатних людей. У Вестмінстерському палаці (1840–1868 рр., архітектори Ч. і Е. Беррі) засідає англійський парламент.

У східній частині Вестмінстерського палацу розташований знаменитий баштовий годинник — Біг-Бен

Батьківщина Дон Кіхота

Іспанія розташована на південному заході Європи, на Піренейському півострові. Завоювати цю територію, яку в античні часи населяли племена кельтіберів, прагнули ще римляни. Їм це ледве вдалося, а частина волелюбних племен зуміла зберегти незалежність і самобутню культуру. Їхні нащадки — баски — живуть сьогодні в Іспанії. На початку VIII ст. Піренейський півострів захопили маври (араби і бербери), вони утримували владу близько п'яти століть. Арабські традиції справили величезний вплив на іспанську культуру і зокрема на архітектуру: палац **Альгамбра** у Гренаді (одна з головних визначних пам'яток Іспанії) побудований мавританськими володарями; риси мавританського стилю можна знайти у геніального іспанського архітектора А. Гауді.

У 1875 році в іспанській печері **Альтаміра** була зроблена сенсаційна знахідка: на стінах печери фахівці виявили прекрасні зображення тварин, виконані вугіллям, червоною і жовтою глиною. Їхні невідомі автори жили ще в кам'яному віці!

Цей бик з'явився на стіні печери Альтаміра 40 тис. років тому

У XVII ст. іспанський король-чернець Філіпп II вирішив побудувати резиденцію **Ескоріал**, яка була б одночасно і палацом, і монастирем. Центром строгого, величного ансамблю, збудованого з сіро-блакитного граніту, став собор Святого Лаврентія (у день цього святого Філіпп II здобув одну з військових перемог). За задумом короля, Ескоріал

Іспанський письменник М. Сервантес написав роман про Дон Кіхота — божевільного шляхетного лицаря, який б'ється з вітряками (а йому здавалося, що із злими велетнями!). Дон Кіхот, який обстоював ідеали добра, справедливості, милосердя і не боявся видаватися при цьому смішним, став одним із найулюбленіших героїв світової літератури.

у плані повинен був повторювати грати, на яких страчували св. Лаврентія.

Зовнішній вигляд **Барселони**, столиці історичної області Каталонії, значною мірою визначила творчість архітектора Антоніо Гауді, який збудував дивовижні будинки (Каса Міла, Каса Батло) і палаци (палацово-парковий комплекс Гуель). Шедевр Гауді — собор Святого Сімейства (іспанською — **Саграда Фамілія**), будівництво якого розпочалось у 1884 році, — так і залишився недобудованим через трагічну загибель архітектора. Можливо, собор вдасться завершити в XXI ст.

Собор Барселони Саграда Фамілія досі стоїть у будівельних риштуваннях

Земля стародавніх германців

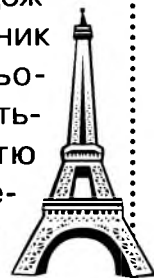
З германськими племенами, які населяли Європу на зорі історії, билися ще римляни. На території, де живуть нащадки стародавніх германців (а це практично центр Європи), точилися війни, виникали і гинули держави, будувалися міста, собори, замки — справжні чудеса світу.

Серед визначних пам'яток **Німеччини** особливе місце посідають готичні храми. Готичні церкви підносилися над низенькими будиночками, символізуючи порив до неба, до Бога. Висота башт знаменитого **Кельнського собору** — 157 м! Будівництво цього найвеличнішого і найпрекраснішого німецького собору почалося в XIII ст., а закінчилося тільки у кінці XIX ст.!

У XIX ст. Баварія, земля, яка входить до складу сучасної Німеччини, була окремим королівством. Коли у 1864 році баварським королем став вісімнадцятирічний Людвіг II —

Готика — це художній стиль, який виник на схилі Середньовіччя, він вирізняється спрямованістю вгору, легкістю, переважанням вертикальних ліній.

У Кельнському соборі знаходиться найбільший в Європі діючий дзвін Святий Петро. Його вага — 24 т, відлитий він був у 1923 році з трофейних французьких гармат

мрійник і романтик, він вирішив здійснити свою мрію — збудувати в горах казкові замки, що схожі на декорації до опер його друга, — композитора Р. Вагнера. Найпрекрасніший із замків, **Нойшванштайн** («Нова лебедина скеля»), з'явився на руїнах фортеці предків короля, лицарів з роду Швангау, і присвячений лицареві-лебедеві Лоенгріну з однойменної опери Вагнера.

Дивлячись на сучасні німецькі міста — чисті, доглянуті, ошатні, майже іграшкові, важко повірити, що декілька десятків років тому майже вся Німеччина перебувала в руїнах. У 1945 році, до кінця Другої світової війни, яку почали німецькі фашисти, бомбардування майже стерли з лиця землі безліч німецьких міст, серед них **Дрезден, Гамбург**; був узятий штурмом і зруйнований Берлін. Німеччина зуміла повстати з руїн, відновити чимало зруйнованих шедеврів, а найголовніше — винести з недавнього минулого найважливіші уроки: війна — страшне зло, яке знищує все прекрасне і несе смерть усьому живому.

*Замок Нойшванштайн
нагадує лебедя з довгою
витонченою шиєю*

Прекрасна Франція

Франція простягнулась з півночі на південь через всю Європу — від Північного до Середземного моря. Люди у цих краях поселилися близько мільйона років тому. У давнину тут жили кельтські племена (гали), пізніше — німецькі, в їхньому числі франки, які дали назву сучасній країні (хоча французи нерідко називають себе і галами).

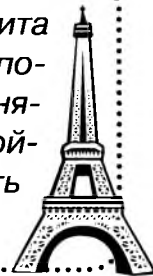
Столиця Франції — **Париж** — виросла на місці Лютеції — стародавнього поселення племені парізіїв, яке виникло на березі ріки Сени. Сучасний Париж — величезне місто, де змішалися найрізноманітніші мови і народи, культурні традиції і архітектурні стилі. «Свято, яке завжди з тобою», —

Вежа, збудована в 1889 році інженером А. Р. Ейфелем, стала візитівкою французької столиці

так назвав книгу про Париж американський письменник Е. Хемінгуей, і кожен, хто бував тут, погодиться: французькій столиці властивий особливий «паризький дух» — химерна суміш величі історичних пам'яток і нестримної веселості студентського Латинського кварталу, вишуканої витонченості та справжньої гальської експансивності. Стародавні храми — Сен-Жермен-де-Пре, **Нотр-Дам (собор Паризької Богоматері)** — сусідять з королівськими палацами XVI–XVIII ст. (у їхньому числі **Лувр**, де зараз стоїть знаме-

Серед визначних пам'яток сучасного Парижа — знаменита **Ейфелева вежа**. Вона була побудована в 1889 році й спочатку викликала обурення французів: так відверто відрізнялася вона від усіх інших споруд їхнього міста. Проте пройшов певний час, і парижани оцінили стрункість, легкість і витонченість ажурової вежі.

нитий у всьому світі художній музей) і з ультрасучасними будівлями на зразок **Центру Помпідю** (тут теж розташувався музей, але вже сучасного мистецтва).

У **долині Луари** — найдовшої річки Франції — у XV–XVI ст. були збудовані численні замки — резиденції королів, принців і багатих аристократів. Багато з них є лише пізнішими перебудовами старовинних фортець. Блуа, Шомон, Шамбор, Шенонсо, Амбуаз і чимало інших замків цікаві і своєю архітектурою, і тим, що були свідками багатьох історичних для Франції подій. Вони відрізняються складною впорядкованою композицією, вишуканістю обробки. Долину Луари з її замками називають перлиною Франції.

Стіни замку
Сюллі-сюр-Луар,
зведеного в XIV ст.,
бачили французьку
героїню — дівчину-
полководця
Жанну Д'Арк

Найвищі гори Європи

Європа й Азія — дві частини світу, розташовані на одному материкау — Євразії. Умовну межу між ними проводять по невисокому Уралу й Кумо-Маничській западині, яка лежить на північ від позахмарних вершин Кавказу. Так що найбільшими горами Європи є **Альпи**, розташовані в самому серці Європи. Не випадково їхня назва походить від кельтського слова «альп» — «висока гора».

Альпи розташовані на території семи європейських країн: Італії, Франції, Швейцарії, Ліхтенштейну, Австрії, Німеччини й Словенії. Альпи відігравали величезну роль у житті Європи. Траплялося, що у цих горах навіть розгорталися воєнні дії. У 218 р. до н. е. через альпійські перевали пройшла армія карфагенського полководця Ганнібала й з тилу напала на легковажних римлян! У 1799 році російська армія під

Спортсменів, які підкоряють гірські вершини, називають альпіністами, тому що саме в Альпах зародився цей вид спорту, а довга палиця з гострим наконечником, яка допомагає підніматися схилами, отримала назву альпенштока.

Монблан (з французької «біла гора») — найвища вершина Європи. Її висота 4807 м. Монблан здіймається у Західних Альпах, на кордоні Франції й Італії

проводом О. В. Суворова зробила неможливе: пройшла Альпи через якнайскладніші перевали. Подвиг російських солдатів оспівує знаменита картина В. І. Сурікова «**Перехід Суворова через Альпи**».

З найвищими європейськими горами пов'язана історія однієї з порід собак — сенбернарів. Вивели цю породу ченці обителі Святого Бернара (французькою «Сен-Бернара»). Монастир був розташований високо в Альпійських горах, і щоразу після сніжної бурі ченці виходили в гори на пошуки мандрівників, котрі заблукали.

Але виявилось, що шукати людей, які загубилися у снігу, набагато краще можуть собаки. Породу собак, виведених у монастирі Сен-Бернар, так і назвали — **сенбернари**. Ці собаки чутливі, розумні, добрі й сильні. У Франції одній із собак монастиря — сенбернарові Баррі — навіть поставили пам'ятник. Баррі врятував в Альпах 40 чоловік.

За старих часів люди піднімалися в гори лише з потреби, а в наші дні вони шукають там відпочинку й розваг. У ХХ ст. Альпи стали одним із самих модних і відвідуваних курортів Європи. Тут катаються на гірських лижах і сноуборді, загоряють і просто милуються незвичайно гарними горами.

Містечко в Альпах здається іграшковим на тлі величних гір

Спадкоємці стародавніх римлян

Італію називають музеєм під відкритим небом: стільки тут архітектурних шедеврів. Мабуть, найвеличніша антична споруда — амфітеатр Колізей. Крім нього, у Римі збереглися руїни форумів, терми (лазні), храми, серед них — знаменитий **Пантеон** (круглий храм усіх богів, споруджений у II ст. н. е.). Однак Італія багата не тільки на античні пам'ятки. От, наприклад, знаменита похила **Пізанська вежа** — дзвіниця собору міста Піза. Коли архітектор Бонанно, завершивши будівництво першого ярусу, виявив, що вежа похилилася, він злякався і втік з міста. Було це в XII ст. Будівництво тривало ще майже два століття, у результаті у дзвіниці виявилось вісім ярусів, а її відхилення від вертикалі сьогодні становить 5 м. У XX ст. з'явилися проекти порятунку вежі, яка небезпечно похилилася. Втім, за розрахунками інженерів, вона може простояти ще довго й без усяких підпірок (додаткових опор).

Італійське місто **Венеція** було засноване багато століть тому — спочатку виникло кілька поселень на розрізних острівцях у лагуні Адріатичного моря, далі між ними простягнулися мости, а потім люди заходилися відвойовувати у моря землю або споруджувати будинки... прямо на воді:

у дно вбивали палі з модри-ни, яка славилася міцністю й довговічністю, на цих па-лях і стояли фундаменти. У сучасній Венеції замість вулиць — канали, по яких

Міст Ріальто перекинувся через найширший у Венеції Великий канал

Купол собору Санта-Марія дель Фьоре був зведений в 1420–1436 рр. архітектором Філіппо Брунеллескі. Побудований без риштувань, купол став шедевром інженерного й архітектурного мистецтва. Жителі Флоренції вважають купол Брунеллескі одним із чудес світу.

Пізанська вежа
будувалась як
дзвіниця міського
собору

плавають стародавні гондоли й сучасні річкові трамвайчики. По берегах каналів височіють прекрасні італійські палаци — **палаццо**.

«**Флоренція**» у перекладі з італійської означає «квітуча». Багато хто вважає її найкращим італійським містом. Дивовижний за своєю довершеністю собор **Санта-Марія дель Фьоре**, статуя **Давида** роботи великого скульптора Мікеланджело (щоправда, справжній Давид тепер у музеї, а на майдані стоїть його копія), розкішні палаццо й будинки багатих городян... Якщо дивитися на місто з пташиного льоту, в очах миготить від рудої черепиці, якою здавна вкривали тутешні будинки.

Велика Еллада

Стародавні греки, які жили кілька тисячоріч тому на Балканському півострові й на островах Середземного моря, називали себе еллінами, а свою країну — Елладу. У сучасній Греції збереглася сила-силенна античних пам'яток.

На острові **Крит** у сиву давнину жили вправні мореплавці, умілі майстри, художники. У столичному місті Кноссі 3,5 тис. років тому був збудований дивовижний палац — з безліччю довгих переходів, урочистих залів, розкішних покоїв. Греки, які побачили цей палац, назвали його лабіринтом — спорудою, з якої не можна знайти виходу. Вони вірили, що в лабіринті ховається кровожерливий Мінотавр — чудовисько з тілом людини й головою бика. Багато століть люди думали, що лабіринт — лише вигадка, але на початку ХХ ст. англійські археологи розкопали **Кноський палац**. Лабіринт існував насправді!

Чудовою збіркою творів мистецтва може бути навіть цвинтар. Афіський некрополь (буквально «місто мертвих») зберіг велику кількість скульптурних надгробків, їхні рельєфи зображують хоробрих воїнів, прекрасних жінок. Навіть якщо людина вмирала на схилі віку, на античному надгробку вона поставала молодою й прекрасною — греки ніколи не зображували старих!

Парфенон — головний храм Стародавніх Афінь — був присвячений богині Афіні Палладі, покровительці міста

Унікальний архітектурний комплекс — **Акрополь** — зберігся у столиці сучасної Греції — Афінах. «Акрополь» у перекладі з грецької означає «верхнє місто»: на пласкій скелі, яка здіймалася над житловими кварталами Стародавніх Афін, були побудовані храми, споруджені величні статуї. Головним храмом Афін був **Парфенон**, побудований у V ст. до н. е. (архітектори Іктін і Каллікрат). Греки вважали його найпрекраснішим і найдосконалішим храмом на світі й нерідко зараховували до чудес світу. Парфенон простояв більше 2 тис. років і був частково зруйнований у XVII ст. Неповдалік від величнього, строгого Парфенона на афінському Акрополі був розташований невеликий витончений **Ерехтейон**. У цього храму було три портики (входи) — і всі різні. Навіс над одним із входів підтримували не колони, а шість статуй дівчат (такі статуї називають **каріатидами**).

Внутрішні стіни Кносського палацу на Криті вкривав дивовижний мальовничий розпис — фрески

Слов'янські країни

У сучасній Європі живуть мільйони слов'ян — представників народів, які розмовляють спорідненими мовами і мають спільне походження. Українці — один зі слов'янських народів. Слов'янські держави — Україна, Білорусія, Польща, Чехія, Словаччина у Східній Європі й Болгарія, Сербія і Чорногорія, Боснія і Герцеговина, Хорватія, Словенія, Македонія в Південній Європі — мають давню історію, чимало їхніх міст, храми, монастирі, замки стали визначними світовими пам'ятками.

Хорватський **Дубровник**, розташований на стрімчастому мисі над Адриатичним морем, зберіг вигляд середньовічного міста. Стара частина міста оточена двома рядами потужних фортечних мурів. Бруковані вулички ведуть до майданів із прикрашеними статуями фонтанами. Вітончені палаци сусідять у Дубровнику з ошатними церквами.

Дубровник називають хорватською перлиною Адриатики

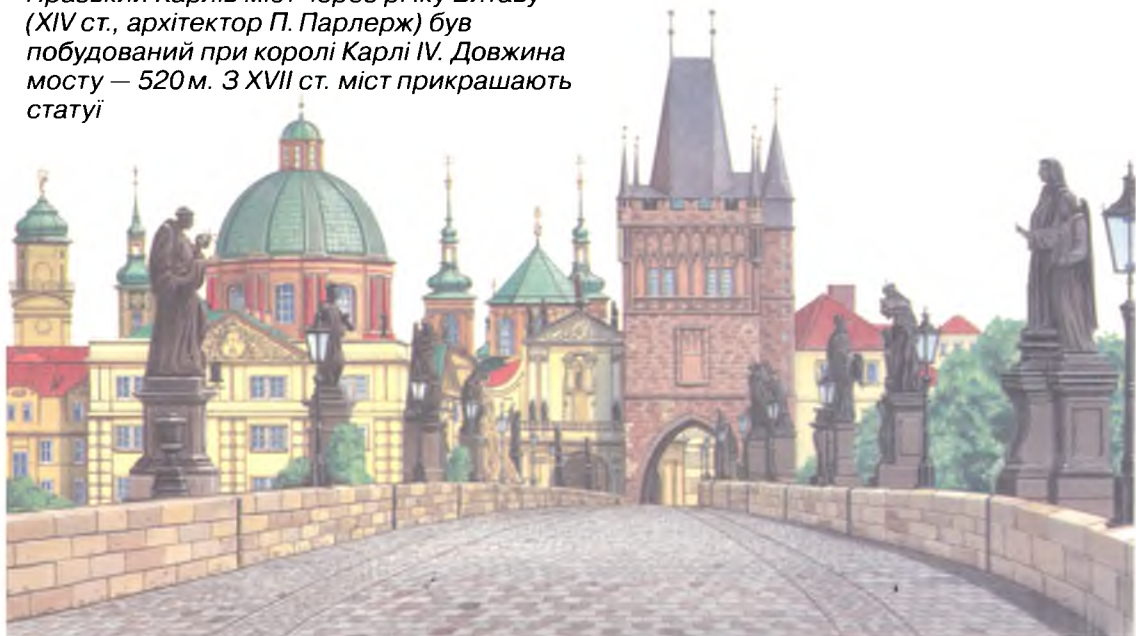
Старовинні православні церкви й монастирі збереглися у різних куточках Болгарії. Серед них — Рильський монастир, заснований у X ст. А у столиці країни Софії зберігся найдавніший собор Святої Софії, закладений ще в VII ст. Саме цей собор дав назву місту.

Слов'яни прийняли християнство від свого південного сусіда — Візантії. У Середні віки на Русі та в інших слов'янських країнах будувалися церкви, засновувалися монастирі. У XI ст. у Києві (тоді він був столицею Русі) був заснований чоловічий монастир — **Києво-Печерська лавра**. Його ченці, як і перші християни Стародавнього Рима, жили в печерах — вони вирили під землею келії й печерні храми. У тому-таки XI ст. при Ярославі Мудрому в Києві був зведений **Софійський собор** — за зразком знаменитого собору Святої Софії (Айя-Софія) у візантійській столиці Константинополі.

Одне із найкрасивіших міст світу — столиця Чехії Прага — було засноване на рубежі VIII–IX ст. Чудовий пам'ятник середньовічної архітектури — **собор Святого Віта** (XIV–XX ст.). Серед сучасних визначних пам'яток Праги — **«Танцюючий будинок»** (1995 р., архітектор Ф. Гері). Дві його частини пригорнулися одна до одної, мов пара танцюристів.

Празький Карлів міст через річку Влтаву (XIV ст., архітектор П. Парлерж) був побудований при королі Карлі IV. Довжина мосту — 520 м. З XVII ст. міст прикрашають статуї

Колиска слов'янських народів

Наша Батьківщина — Україна — розташована в Європі. І хоча вона поступається своїми розмірами найближчій сусідці Росії, проте вирізняється значно давнішою історією. Її простори бачили майстровитих греків, войовничих скіфів, італійських купців і німецьких вояків. У нашій країні завжди гостинно приймали усіх, хто приїздив сюди з добром у серці. Тут пліч-о-пліч живе безліч народів, звучать різні мови. Утім, головне — це те, що Україна стала колискою відразу трьох народів: українського, білоруського і російського.

Херсонес Таврійський

Досі ви вже читали про давньоримське містечко Помпеї. Уявіть собі, що на Україні є щось подібне. Хіба що засноване у V ст. до н. е. Містечко було не засипане попелом, а просто залишене його мешканцями — кажуть, що вони зникли після чергової пожежі.

Втім, вуличками **Херсонеса** — так зветься містечко на півдні України — можна пройтись, як у давні часи. Зазирнути в розкопані бочки, де солили рибу стародавні греки, вдарити у дзвін, який поставили на березі генуезці, а також послухати, як поряд хлюпає Чорне море. І хоча розкопки почалися лише в 1827 році, тим не менш одного погляду було досить, аби зрозуміти, що місто, історія якого є частиною історії відразу кількох держав — Стародавньої Греції, Стародавнього Риму й Візантії — справжня перлина у низці світових пам'яток. Недаремно її називають «Руською Троєю».

*Києво-Печерська лавра в Києві.
Над усіма будівлями високо
здіймається дзвіниця, збудована
у другій чв. XVIII ст. за проектом
архітектора Йоганна Шеделя
(1680–1752 рр.).*

Львів — одне із найстаріших міст України, де у десятках всесвітньовідомих пам'яток до гостей і мешканців озивається строката культура. Приміром, поминувши збудовану в середині середньовіччя (1363–1370 рр.) **Вірменську церкву**, легко розгледіти написи на ідиші, які прикрашали стіни єврейських закладів.

Варто згадати й знаменитий **Львівський оперний театр**, збудований в 1895–1900 рр. за проектом З. Горголевського. Інтер'єр та фасади театру були прикрашені скульптурами роботи провідних львівських тогочасних скульпторів: А. Попеля, Т. Баронча та ін. Сценічну завісу «Парнас» виконав Г. Семірадський. Глядацький зал має чотири яруси та може одночасно вмістити понад 1000 глядачів. Споруда театру справедливо визнана однією з найкращих у Європі.

В Україні розташовано безліч унікальних об'єктів. Частина з них — природні. Це кримські водоспади, карпатські гори, бузькі пороги і дунайські заплави. Назва найвищого водоспаду в Україні **Учан-Су** — 98 метрів — перекладається з кримськотатарської мови як «падаюча вода». Втім, рукотворними чудесами світу цілком можна вважати деякі парки. Мало хто не чув про **уманську Софіївку**, збудовану польським магнатом Феліксом Потоцьким на честь своєї дружини, чи **білоцерківську «Александрію»** — найбільший парк України.

Азія

Країни Азії мають багатовікову історію. Тисячоліттями тут споруджувалися палаци і храми, точилися кровопролитні війни і прокладалися торговельні шляхи. Мішанина мов, народів, релігій надала цим землям неповторного вигляду, який приваблює силу-силенну прочан і допитливих туристів.

Міст між Європою й Азією

Лише ще одна країна Євразії, крім Росії, розташована у двох частинах світу, і в Європі, і в Азії, — це Туреччина. Надзвичайна доля найбільшого міста Туреччини **Стамбула**: заснований у VII ст. до н. е. як грецьке місто Візантії, згодом він став Константинополем — столицею Візантійської імперії, потім був центром Османської імперії й до 1923 року — столицею Туреччини. Стамбул розкинувся на двох берегах протоки Босфор, яка розділяє Європу й Азію. У 1970-х рр. через протоку перекинувся міст завдовжки понад півтора кілометра, і сьогодні можна пішки пройти над морем — з однієї частини світу в іншу й назад.

*Айя-Софія
із чотирма
вежами-
мінаретами
з боків*

Ті, хто бував у Києві, помітили, що Айя-Софія дуже схожа на київський Софійський собор. Це не випадково: головний храм Києва будували за зразком головного храму Константинополя — колишнього центру православного світу.

У Стамбулі збереглася одна із найдревніших і найвідоміших церков християнського світу — храм Святої Софії (**Айя-Софія**, побудований у VI ст.). Величезний центральний купол храму оточують напівкуполи й менші куполи, і церква здається одночасно й монументальною, і спрямованою вгору.

Памуккале

Її центральний купол, оперезаний арковими вікнами, ніби ширяє в небесах. Усередині Айя-Софія виявляється просторішою, ніж здається тим, хто стоїть назовні. У XV ст. церква була перетворена на мечеть — її оточили чотири мінарети. У XX ст. Айя-Софія стала музеєм. Реставратори виявили під шаром штукатурки дивовижну візантійську мозаїку.

Памуккале (турецькою «бавовняний замок») турки з гордістю називають восьмим чудом світу. Гарячі джерела, які біжать схилом гори неподалік від цього містечка, утворили водоспади: солі, що в них містяться, випали в осад — так на світ з'явилися сніжно-білі тераси. Здається, що струмені води немов замерзли, але перед вами не крига й не сніг, а травертин — гірська порода, яка утворюється від осаду карбонату кальцію з гарячих джерел.

Свята земля

Найбільше місто Ізраїлю — **Єрусалим** — одне з найдавніших міст Землі, йому близько 3,5 тис. років. Єрусалим — священне місце для представників трьох світових релігій — іудеїв, християн і мусульман. Поклонитися святим місцям прибувають сюди віряни з усіх куточків світу.

Іудейська святиня **Стіна Плачу** — збережена частина стародавньої західної стіни, яка оточувала зруйнований римлянами Єрусалимський храм. Перший храм побудував на **Храмовій горі** Єрусалима цар Соломон у X ст. до н. е. У VI ст. до н. е. цей храм зруйнували вавілоняни, потім він був відновлений і у I ст. до н. е. розширений і перебудований царем Іродом. Ірод наказав звести кам'яну стіну — опору для земляного насипу, яка збільшила площу Храмової гори, занадто малої для перебудованого храму. А за сто років римляни дощенту зруйнували Іерусалимський храм, і від нього залишилася тільки кам'яна кладка, яка підпирає пагорб, названий Стіною Плачу.

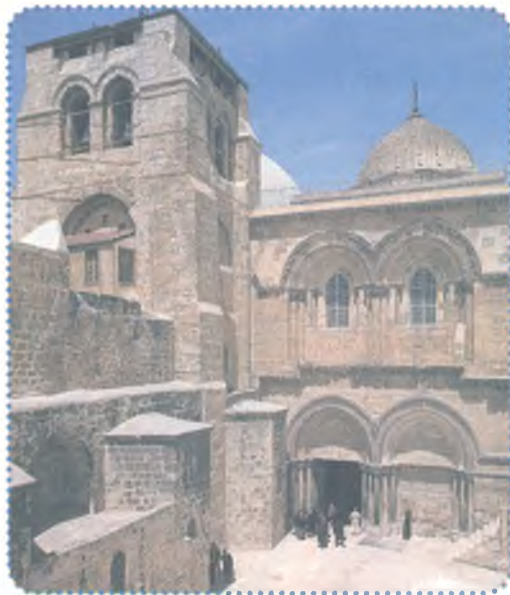
Для християн усього світу Єрусалим — найбільша святиня, місто, де закінчилося земне життя Ісуса Христа. Християнські прочани їдуть у **храм Гробу Господнього** (Єрусалим)

У розщелину між камінням Стіни Плачу євреї вкладають записки із зверненнями до Бога благаннями

лимський храм Воскресіння Христового). Храм був зведений над Голгофою — горою, на якій розіпнули на хресті Ісуса, і над печерою, де спочивало тіло Христа до його воскресіння. Перша церква тут була закладена святою Єленою й побудована до 335 року. За переказом, Елена знайшла залишки хреста, на якому був розіп'ятий Ісус, і наказала збудувати церкву на цьому місці. Згодом храм руйнувався, відновлювався, горів, перебудовувався й розширювався. У 1810 році він був відбудований у тому вигляді, у якому існує й досі. У центрі храму — мармурова каплиця **Кувуклія**, вона побудована над печерою, де лежало тіло Христа. Щороку напередодні Великодня — найбільшого християнського свята — у Кувуклію сходить благодатний вогонь, який світить, але не обпалює. За повір'ям, у рік, коли цього чуда (сходження благодатного вогню) не трапиться, наступить кінець світу.

Мусульманські святині Єрусалима — мечеть Аль-Акса й Куббат-ас-Сахра («Купол скелі») — споруджені на Храмовій горі, де колись стояв стародавній Єрусалимський храм. Їх побудували араби, які завоювали Єрусалим у VII ст. Якщо вірити переказу, саме із Храмової гори піднісся у рай пророк Мухаммед.

Храм Гробу Господнього

На теренах сучасних азіатських країн Іраку й Ірану, у межиріччі двох великих рік — Тигру і Євфрату — колись виникли перші на землі держави. У сиву давнину цю землю називали Месопотамією (грецькою це означає «місце між ріками»). Це місце називають колискою людської цивілізації, визначні пам'ятки **Межиріччя** — справжні чудеса світу.

За 80 км від столиці Іраку Багдада, на лівому березі ріки Євфрат, наприкінці XIX ст. археологи почали провадити розкопки. Їм вдалося виявити залишки величезних фортечних мурів, руїни незвичайних храмів, руйновища грандіозних палаців. Нічого дивного — адже на цьому місці колись стояло стародавнє місто **Вавилон!** У Вавилоні, як ви вже знаєте, було розташоване одне із семи доісторичних чудес світу — сади Семіраміди (див. стор. 12–13), на увесь стародавній

Ворота Іштар (реконструкція)

Фантастичний звір сирруш нагадує дракона: у нього рогата зміїна голова, передні лапи левині, а задні — орлині. А шеду — величезні крилаті бики з бородатими людськими обличчями й у величезних коронах — поєднували в собі силу й неприборканість бика, сміливість і мудрість людини.

світ рознісся поголос про вежі й неприступні стіни цього міста. Одні з воріт Вавилона були присвячені богині Іштар. Їхня величезна цегляна арка була покрита блакитною, жовтою, білою й чорною плиткою. **Ворота Іштар** були прикрашені барельєфами (плоскими скульптурами) левів, биків і фантастичних звірів сиррушів. Висота воріт була близько 14 м, довжина — 10 м. Копію воріт у натуральну величину можна побачити в Іраку й у берлінському Пергамон-музеї.

На південному заході Ірану є руїни **Персеполя** — столиці стародавньої перської імперії. Персеполь був зруйнований ще в давнину — у IV ст. до н. е., його розгромили війська полководця Александра Македонського, який воював з Персією. Археологів чекали тут надзвичайні знахідки. Розкопавши руїни палацу володаря Дарія, учені виявили скульптурні зображення вартових воріт — крилатих биків. Вони чимось нагадували єгипетських сфінксів. У кожного бика було по п'ять ніг, тому, з якого місця на нього не подивитися, попереду або збоку, завжди здається, ніби той бик кудись крокує. Цих биків називали шеду, вони вважалися духами-хранителями, уособленням життєвих сил людини.

Крилатий шеду — сильний, мудрий і безстрашний

Серединна імперія

Серединна імперія, Піднебесна — самі назви збуджують уяву. Ще Марко Поло, перший європеєць, який побував у Китаї, був вражений цією країною. На батьківщині, в Італії, не повірили його розповідям про дивовижні паперові гроші, чорне «паливне» каміння — вугілля. А якщо згадати, що саме китайці винайшли папір, порох, порцеляну, побудували Велику Китайську стіну (див. стор. 20–21) і звели прекрасні храми... Вся ця стародавня велика країна — справжня диво-вижа світу!

Серед визначних пам'яток, якими славиться столиця Китаю Пекін, або, як вимовляють китайці, Бейцзін (буквально «північна столиця»), — найбільша у світі площа **Тяньань-минь**: вона здатна вмістити 1 млн чоловік, а також **Гугун («Заборонене місто»)** — найбільший у світі палац. Гугун був побудований у першій половині XV ст. (у його спорудженні брало участь 1 млн будівельників), у цьому палацовому комплексі 9999 кімнат! Палац розташований у центрі Пекіна, але вхід у нього простим жителям столиці був закритий:

Серед тисяч воїнів теракотової армії немає навіть двох однакових

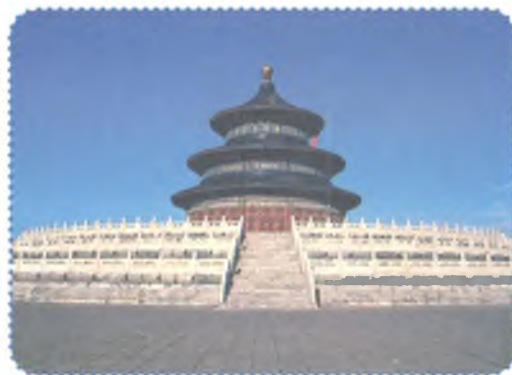

Посередині величезного парку китайської столиці розташований храмовий комплекс **Тяньтань («Храм Неба»)**. Колись Храм Неба двічі на рік відвідував імператор (який вважався сином неба) — тільки він міг підносити молитви небесам. У Храмі Неба поєднуються круглі та квадратні деталі: коло в Китаї символізувало небо, а квадрат — землю.

від міста він був відділений ровом з водою й стіною. Увійти в палац можна було тільки через ворота, які називалися **Ворота Небесного Спокою**. Палацовий комплекс ділиться на Зовнішній і Внутрішній палаці. У Зовнішньому палаці імператор займався державними справами, у Внутрішньому мешкала його родина.

У 1974 році Китай здивував увесь світ новим чудом. Селяни із провінції Шеньси, які будували зрошувальний канал, випадково наштотхнулися на закопані в землю теракотові (глиняні) фігури воїнів. Ціла **теракотова армія**, більше 6 тис. глиняних солдатів, піших і кінних (фігури виконані в натуральну величину), охороняли гробницю древнього імператора Цинь Шіхуанді (того самого, котрий почав будівництво Великої Китайської стіни). Невідомі китайські художники створили глиняних воїнів у III ст. до н. е.

Циняньдянь («Храм молитви за багатий урожай») — головна споруда Храму Неба

Індія — казкова східна країна — вражає європейців не лише зовнішнім виглядом своїх мешканців («...а чоловіки й дружини всі чорні», — писав колись тверський мандрівник Афанасій Никітін) і екзотичною природою, але і всім способом життя. Наприклад, більшість індусів — вегетаріанці (харчуються лише рослинною їжею), вони вважають тварин священними, вірять, що їх не можна вбивати. Особливо шанують корову, слона, мавпу. Ще в Індії обожнюють гори, ріки (наприклад, священний **Ганг**), рослини (лотос та ін.). Індійським богам — Брахмі, який створив Всесвіт, Вішну, який його охороняє, Шиві, який прагне порушити світовий порядок, — поклоняються у величних храмах.

Храми, оздоблені найтоншим різьбленням, приваблюють безліч прочан. Кам'яні фігури, які прикрашають храми, зображують богів і міфологічні сцени. Індуси вірять у сансару — переселення душ: що добродішніше

Індуїстський храм Бріхадешвара в Танджавурі (штат Тамілнад, Південна Індія). XI ст. Індуси вірять у те, що у таємних надрах величезного, як місто, храму ховається божество

живе людина, то краще втілення одержить його душа після смерті — наприклад, вселиться у представника вищої касты (касты — це своєрідні стани, розподіл на які виник ще у сиву давнину). У сучасній Індії офіційно всі касты рівноправні, однак сила традицій як і раніше велика: представники різних каст не тільки не вступають у змішані шлюби, але часто навіть не розділяють трапезу й не торкаються одне одного, щоб не зневажити свою касту!

Природа Індії досить різноманітна, а деякі важкодоступні райони ще недостатньо вивчені, так що вченим — і географам, і біологам — випадає ще зробити у цій величезній країні силу-силенну відкриттів. Тут є і гори (на півночі півострів Індостан упирається в найвищі гори планети Гімалаї), і рівнини — такі, як долини рік Інду й Гангу, і савани, і вічнозелені ліси — **джунглі**. Кожен, хто прочитав книгу Р. Кіплінга про Мауглі, пам'ятає, що у джунглях живуть тигри й слони, ведмеді й пантери, пітони й мавпи. Для збереження й вивчення цих тварин в Індії створено більше 40 національних парків.

У VI ст. до н. е. в Індії жив принц Гаутама (Будда), засновник однієї зі світових релігій — буддизму. Буддизм процвітав в Індії тисячу років, а потім поступився місцем іншій релігії — індуїзму.

Ступа (буддійський храм) у місті Санчі побудована в III–II ст. до н. е.

Африка

Чорний континент — так часто називають Африку через темний колір шкіри її корінних мешканців. Учені вважають, що перша людина на Землі з'явилася саме в Африці, на просторах її безкрайніх тропічних степів — саван. Африка — другий за величиною материк (після Євразії), невтомних і допитливих мандрівників чекає тут чимало чудес: тисячолітні руїни стародавніх храмів на півночі, непрохідні джунглі на екваторі, а ще — вулкани й водоспади, гори й урвища, дивовижні рослини й екзотичні тварини.

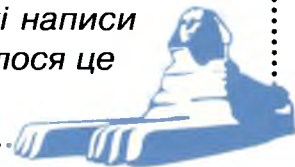
Стародавня земля фараонів

У Гізі — передмісті сучасної столиці Єгипту Каїра — збереглися вцілілі до наших днів стародавні піраміди (див. стор. 6–7). Це єдине із стародавніх семи чудес світу, яке ми можемо побачити на власні очі. Однак піраміди — не єдиний унікальний пам'ятник епохи фараонів. Величні гробниці померлих єгипетських владик охороняє загадкова кам'яна істота. У цієї гігантської статуї тіло лева й голова людини, а на голові клафт — особлива хустка, яку у Стародавньому Єгипті могли носити тільки фараони. Це **Великий сфінкс**. Створена ця статуя була в XXVIII ст. до н. е.

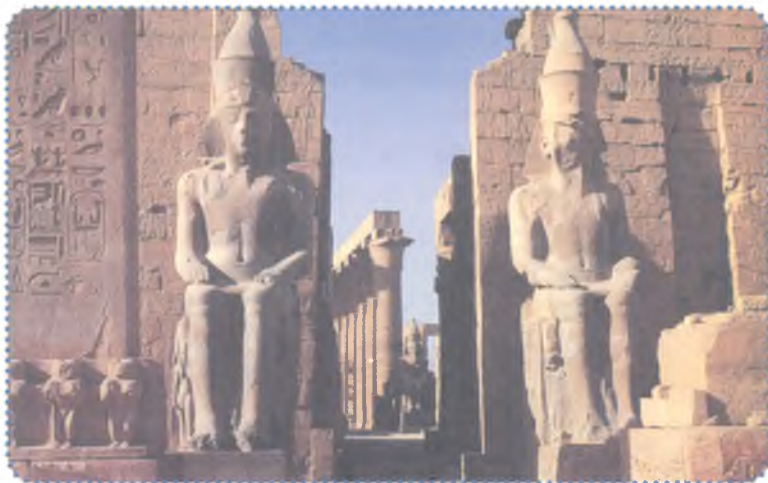

Великий сфінкс

Справжнім чудом, однією з нерозгаданих таємниць минулого століттями вважалися єгипетські ієрогліфи (малюнки-письмена). Ієрогліфи можна побачити на стінах багатьох храмів і гробниць. Першим прочитав єгипетські написи французький учений Ж. Ф. Шампольон, відбулося це у першій половині XIX ст.

Єгиптяни, які вклонялися силі-силенній богів, будували скельні храми, вирубуючи гірські породи, зводили храмові комплекси на берегах своєї великої ріки Ніла. Головне єгипетське святилище в II тисячоріччі до н. е. було розташоване в місті Фіви (зараз це місце відомо як **Карнак** — за назвою розташованого там арабського селища, або **Луксор**). До храмів вела **алея сфінксів** — широка дорога, по обидва боки якої здіймалися фантастичні істоти — леви з баранячими головами. Ці сфінкси, руїни храмів, а також скельні гробниці фараонів у Фівах збереглися до нашого часу.

Храми
Луксора

Природа Африки

На півночі Африки розташована найбільша пустеля Землі — **Сахара**. Південніше — савани, а ще південніше, навколо екватора, — широка смуга вологих вічнозелених лісів. **Екватор** перетинає Африку майже посередині, і в самому серці материка і рослини, і тварини зовсім не такі, як на його країнах.

Одна з головних природних визначних пам'яток Африки — **водоспад Вікторія** на ріці Замбезі. Він, може, і не надто високий (вода падає зі стрімкого виступу заввишки 108 м), зате широченний — ширина водного потоку, який з нього падає — 1700 м. Над водоспадом завжди висить завіса туману, а шум спадаючої води чути на багато кілометрів навколо. Місцеві племена називають водоспад «Гуркітливий дим», а ім'я Вікторія дав йому англійський мандрівник Д. Лівінгстон. Відкривши в 1855 році цей водоспад, він назвав його на честь англійської королеви.

Африканська савана — справжнє царство травоядних: антилоп, буйволів, зебр, **жирів**, носорогів, слонів. Достаток здобичі привабив в савану й безліч хижаків —

Водоспад Вікторія

левів, гепардів і леопардів, трупами антилоп харчуються гієни. В Африці живе величезна кількість екзотичних комах. Суспільні комахи терміти (далекі родичі тарганів) будують із глини величезні будинки-**термітники**, які здіймаються заввишки на 3–5 м!

Серед дивовижних рослин Африки — дерево **баобаб**. Окружність його стовбура може сягати 25 м. А ось повз дивовижну рослину літопс можна пройти й навіть не помітити його. Тим часом **літопси** — справжні рослинні чудеса світу. Зустрічаються вони в пустелях Південної Африки й у посушливу пору року мало чим відрізняються від каміння, за що їх і називають «живе каміння». Надземна частина літопса — це два товстих листки, що зрослися, розділені неглибокою щілиною: точнісінько два камінці. Але після дощів з «кам'яної» щілини раптом з'являється бутон і розпускається прекрасна яскрава квітка!

В Африці живуть людиноподібні мавпи шимпанзе і горила, мільйони років тому в нас із ними були спільні предки. Незважаючи на свій грізний вигляд і велику силу, горили — миролюбні тварини, вегетаріанці (харчуються рослинною їжею). У дикій природі в них практично немає ворогів, загрожує їхньому існуванню лише людина.

На півдні Африки

У XIX ст. європейські мандрівники знайшли в нетрях Південної Африки між ріками Замбезі й Лімпопо руїни стародавнього кам'яного міста. Його назвали **Великий Зімбabwe** («зімбабве» мовою місцевих племен означає «кам'яні будинки»). Спочатку археологи гадали, що місто було збудоване у сиву давнину, кілька тисячоліть тому, якимись білошкірими переселенцями з Європи або Азії. Великий Зімбabwe навіть називали містом цариці Савської — легендарної володарки, що згадується у Біблії. Але розкопки засвідчили, що по-

*Руїни
древнього
міста Великого
Зімбabwe*

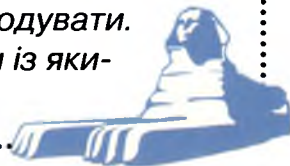
селенню щонайбільше тисяча років і збудоване воно було місцевим народом шона. На високому пагорбі в XI ст. виріс «акрополь» — замкнута в овал стіна, складена з величезних валунів, її довжина становить близько 250 м. За стіною були побудовані хатини, поставлені стовпи із зображеннями птахів і крокодилів, а також зведені кам'яні будівлі. Найзагадковіша з них — **конічна вежа**. Можливо, це був храм, але ось увійти всередину було неможливо: у вежі немає внутрішніх приміщень, вся вона складена з кубічних каменів.

На південному краї Африки розташований **мис Доброї Надії** — висока крута скеля, об яку з гуркотом розбиваються океанські хвилі. Це не найпівденніша точка Африки (крайня точка на Півдні — це мис Голковий), але саме на мисі Доброї Надії берег уперше повертає на схід, відкриваючи прохід з Атлантичного океану в Індійський. Відкрив цей мис у 1488 році португальський мореплавець Б. Діаш, щоправда, він назвав його мисом Бур. Але португальський король Жуан II, який посилав експедиції навколо Африки, прагнучи відкрити морський шлях в Індію, наказав називати його мисом Доброї Надії. І надії португальців виправдалися: уже в 1497 році Васко да Гама, обігнувши мис Доброї Надії, вийшов в Індійський океан, подолав його й в 1498 році пристав до берегів Індії! З мису Доброї Надії дуже добре спостерігати у небі за сузір'ями Південної півкулі, які не побачиш у Північній півкулі. У ХІХ ст. туди спеціально приїжджали європейські астрономи — вивчати незнайомі зірки.

Мис Доброї Надії

Приблизно в ХVІ ст. жителі залишили Великий Зімбabwe, і місто раптово занепало. Чому — невідомо. Можливо, родючі землі навколо міста виснажились, і його населення просто не змогло себе прогодувати. А, можливо, вичерпалися рудники, поруч із якими було збудоване місто.

Америка

Америка як частина світу поділена на два континенти — Північну Америку й Південну Америку. Чудеса Нового Світу (так почали називати відкриті безстрашними мореплавцями материки) — це й надзвичайна природа: гори й джунглі, пустелі й водоспади; і пам'ятники цивілізації доколумбової Америки; і нові міста, які побудували європейські переселенці.

Нью-Йорк, Нью-Йорк...

Найбільше місто Сполучених Штатів Америки — Нью-Йорк. Столицею США є місто Вашингтон, а Нью-Йорк — це діловий, політичний і культурний центр країни. Величезне місто з багатомільйонним населенням розташоване на східному узбережжі Північної Америки — у місці, де річка Гудзон впадає в Атлантичний океан. Біля входу в нью-йоркську гавань височіє 46-метрова **статуя Свободи**, яка стала символом США. Її історія варта уваги. Статуя «Свобода, яка несе світло світові» була створена у Франції скульптором Ф. О. Бартольдї. Розібравши мідну статую на 314 частин, її перевезли через океан і встановили у Нью-Йорку в 1886 році — у рік

Усередині корони колосальної статуї Свободи розташований оглядовий майданчик

столітнього ювілею Декларації незалежності (проголошення США незалежною державою).

Більшість районів Нью-Йорка розташовані на островах, тому в місті багато мостів. **Бруклінський міст** був збудований у XIX ст. Цей висячий (підвісний) міст з'єднує два райони міста — Бруклін і Манхеттен. Довжина цього мосту — 1825 м. Незважаючи на те, що мостові майже 150 років, він як і раніше надійний і міцний.

«Візитівкою» Нью-Йорка називають його знамениті хмарочоси — висотні будинки. Надто багато їх здіймається на острові Манхеттен. Багато хмарочосів, побудовані в 1920–1930 рр., стали справжніми архітектурними шедеврами, наприклад **Емпайр-Стейт-Білдінг** (1931 р.) або **Крайслер** (1930 р.).

Верхівка 70-поверхового нью-йоркського хмарочоса фірми «Крайслер»

Датою відкриття Нового Світу вважається 12 жовтня 1492 року — саме у цей день кораблі Христофора Колумба досягли острова Сан-Сальвадор, який лежить біля берегів Америки. Колумб гадав, що обігнув земну кулю і приплив в Індію, тому назвав місцевих жителів індіанцями — так це помилкове ім'я за ними й збереглося.

Через увесь континент

Нью-Йорк розташований на східному, атлантичному, узбережжі Північної Америки, а якщо рушити звідти вглиб континенту й перетнути США до Дикого Заходу (так колись називали землі на західному, тихоокеанському узбережжі материка і штати, які сусідять з ними), можна побачити безліч визначних пам'яток — справжніх чудес Нового Світу. На березі озера **Мічиган** розташоване одне з найбільших міст США — **Чикаго**. Саме у Чикаго, а не в Нью-Йорку з'явилися колись перші у світі хмарочоси. Мічиган, третє за розмірами озеро Північної Америки, входить в унікальну систему Великих озер, яка об'єднує п'ять великих і безліч дрібних водойм. **Великі озера** (Верхнє, Гурон, Мічиган, Онтаріо, Ері) — унікальний природний пам'ятник Нового Світу.

У горах **Південної Дакоти**, одного з американських штатів, є дивний монумент: скульптор Дж. Г. Борглем висік зі скельної породи портрети чотирьох американ-

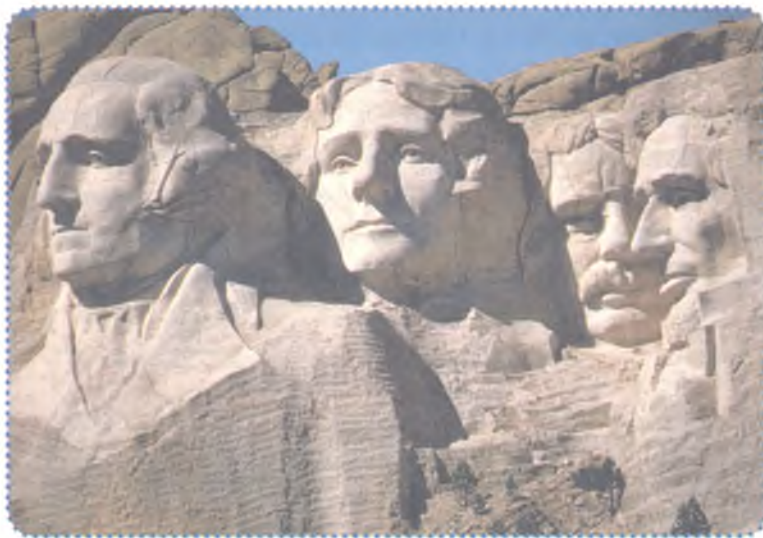
Міст «Золоті ворота»
у Сан-Франциско

У Лос-Анджелесі розташований знаменитий на увесь світ Голлівуд — столиця американської кіноіндустрії. Один з бульварів Голлівуда називають Дорогою слави: тротуар тут рясніє зірками з іменами видатних режисерів, кіноакторів, співаків.

ських президентів — Дж. Вашингтона, Т. Джефферсона, А. Лінкольна й Т. Рузвельта. Робота над пам'ятником велася з 1926 р. по 1941 р. і перервалася зі смертю автора.

На тихоокеанському узбережжі розташовані одні з найбільших і найчудовіших міст США — Сан-Франциско, Лос-Анджелес. Сан-Франциско, який виріс на півострові, відділеному від материка затокою Золоті Ворота, пишається своїми величезними мостами: через широку протоку перекинувся висячий **міст «Золоті ворота»**, збудований у 1937 році, його загальна довжина — 3100 м, довжина головного мостового прогону — 1281 м.

Незакінчений пам'ятник чотирьом президентам здається величезним. Висота висічених з гори скульптур досягає 18 м

Недалеко від Лос-Анджелеса, у місті Анахайм, у 1955 році відкрився парк розваг **«Диснейленд»** — місце, яке обожнюють не тільки діти, але й дорослі. У «Диснейленді» немов оживають персонажі мультфільмів Уолта Диснея, яких люблять в усьому світі. Емблемою парку стало безтурботне мишеня Міккі-Маус.

Фантастична природа

На південному сході США, у штаті Арізона, розташований знаменитий **Великий каньйон** (ущелина) — це глибока й досить вузька долина, яку ріка Колорадо прорізала у скельній породі. Великий каньйон тягнеться більше ніж на 400 км, а глибина його сягає 1600 м. Схили каньйону напрочуд мальовничі: за мільйони років вітер надав його скелям і стрімчакам дивних форм: одні схожі на вежі, інші — на казкових тварин, треті — на людей...

На північному заході США, у Скелястих горах, на висоті понад 2 км над рівнем моря розташований **Єллоустонський національний парк**. Тут є так звані грязьові вулкани, які вивергають струмені гарячої рідкої грязі, гарячі джерела й дуже багато (понад 3 тис.) гейзерів. Струмінь найвищого гейзера **Екселсіор** б'є на висоту 90 м! Екселсіор розташований посеред невеликого озерця зі скелястими берегами, з якого через певні проміжки часу прямо вгору здіймається потужний струмінь води й пари, — це насправді вражаюча картина.

Національний парк США «Гранд-каньйон» (Великий каньйон)

У пустелі Сонора на південному сході Північної Америки ростуть справжні ліси! Лише під'їхавши до них ближче й придивившись уважніше, мандрівники зрозуміють, що складаються вони не з дерев, а з високих кактусів. Пустелі такого типу називають кактусовими пустелями.

У штаті Колорадо — найбільш високогірному штаті США — знаходиться дивовижна **Долина Монументів**. Верхній шар долини складався з м'яких гірських порід, вони були зруйновані вітром, і оголилися складені з більш твердих порід скелі-останці висотою до 30 м. Ці химерні скелі й дали назву долині. Серед них є схожі на трьох дівчат (їх називають «Три сестри»), одна скеля дивовижно нагадує строгу черницю, яка преклонила коліна («Ігуменя»), є незрозуміле й загадкове «Вуха вітру» і ще безліч інших фантастичних статуй, створених природою.

На кордоні Канади й США на річці Ніагарі, яка входить у систему Великих озер, знаходиться **Ніагарський водоспад** (мовою місцевого індіанського племені «ніакаре» означає «великий шум»). Ширина його більше 1 км. Дві протоки водоспаду (ліва — канадська, права — американська) прямовисно падають до низу з висоти близько 50 м. Шум при цьому дійсно стоїть оглушливий, і бризки розлітаються в усі боки!

Ніагарський водоспад

Чудеса Південної Америки

Південна Америка — материк надзвичайної, розкішної природи. Тут є високі гори й непрохідні джунглі, вулкани й водоспади. Уздовж усього західного узбережжя південноамериканського континенту ланцюжком довжиною в 9 тис. км простягнулися найвищі гори Західної півкулі — **Анди** (найвища вершина — Аконкагуа, 6960 м).

У Венесуелі, одній з держав Південної Америки, розташований найвищий водоспад світу — **Ангель**. Загальна висота цього водоспаду, який знаходиться на річці Чурун, — 1054 м, а висота вільного падіння води — 979 м, це абсолютний рекорд планети! Відкрив цей водоспад у 1935 році венесуельський льотчик Хуан Ангель — побачив з висоти пташиного польоту. По дорозі назад літак Ангеля зазнав катастрофи,

але льотчик чудом урятувався і, тільки-но добравшись до найближчої пошти, відправив у Національне географічне товариство США телеграму про своє відкриття. Через багато років, коли Ангель помер, його порох був розвіяний над водоспадом, який отримав ім'я свого першовідкривача.

У Південній Америці тече найбільша і наймогутніша річка нашої планети —

Водоспад Ангель індіанці називали Апемей (Дівоча брова)

В Амазонці живе невелика хижа риба піранья. У неї такі міцні щелепи й такі гострі зуби, що індіанці місцевих племен використовують їх як різальний інструмент.

Згряя піраній здатна за хвилину обгризти до кісток велику тварину, наприклад капібару (найбільшого у світі гризуна, завбільшки з нашу свиню).

Папуги
ара

Амазонка. Її довжина — близько 7 тис. км, а коли цей бурхливий потік упадає в Атлантичний океан, вода в Атлантиці на відстань 300 км від гирла річки залишається прісною! Джерела Амазонки — високо в горах, а потім річка тече рівниною, покритою вічнозеленим тропічним лісом — **сельвою**. Сельву Амазонії називають легенями планети: цей ліс виробляє біля половини всього кисню, який надходить в атмосферу від рослин.

У Південній Америці багато **ендемиків** (тварин і рослин, яких можна зустріти лише тут): лінивець, мурахоїд, броненосець, широконосі мавпи, ягуар, тапір живуть тільки на цьому материку. У лісах Амазонії живуть найменші у світі мавпи — ігрунки. Розмір їхнього тіла 10–30 см, а забарвлення — найрізноманітніше. А скільки там надзвичайних птахів! Тукани з величезними дзьобами, найменші на Землі пташки колібрі, гоацини, а ще **папуги**, серед яких більшість здатні наслідувати людський голос і запам'ятовувати безліч слів. Прирученням папуг займалися ще стародавні індіанські племена.

Мистецтво давнє й сучасне

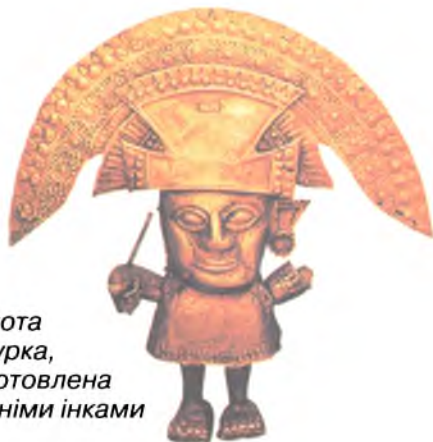
У Південній Америці можна побачити дивовижні пам'ятники стародавньої архітектури, і це не тільки місто-фортеця Мачу-Пікчу (див. стор. 22–23). У перуанському місті Куско (воно засноване в I тисячоріччі н. е.) збереглися руїни палацу Колькампата, **храму Сонця Коріканча**. Колись ці будівлі звели стародавні жителі Перу — інки, а іспанські завойовники їх зруйнували майже дощенту. Храм Сонця вони перебудували у церкву. Але в середині XX ст. від сильного землетрусу церква зруйнувалася, а з-під її уламків показали стіни давнього храму.

Недалеко від Куско знаходиться стародавня інкська фортеця **Саксауаман**. Її стіни викладені з гігантських кам'яних брил. Древні зодчі не користувалися будівельними розчинами для закріплення каміння у стіні: вони просто гладко відполіровували грані кам'яних брил, які розташовувалися поруч, та ідеально підганяли їх одну до одної.

Інки були дуже талановитими ювелірами: вони відкрили у горах багато родовищ золота й виготовляли із цього ме-

Дотепер залишається загадкою, як могли стародавні мешканці пустелі Наска створити настільки досконалі зображення. Адже зрозуміти, що означають ці лінії, можна лише з висоти пташиного льоту.

Золота фігурка, виготовлена давніми інками

талу дивовижні речі. Більшість дорогоцінних виробів потрапило до рук жадібних іспанців і було переплавлено, але ті, що дійшли до наших днів, наприклад **маска Сонця**, вражають красою й досконалістю.

Кафедральний собор Бразилії, схожий на піраміди мексиканських індіанців майя, зображує терновий вінець Христа

Одне зі справжніх чудес світу — гігантські малюнки в **пустелі Наска** на півдні Перу. Зображення трикутників, спіралей, мавп, птахів, кактусів, інших тварин і рослин акуратно вирізані на кам'янистій поверхні землі. Що це — надзвичайне давнє мистецтво, сигнали для таємничих прибульців з космосу? Малюнки Наска залишаються однією з головних загадок нашої планети.

Столиця Бразилії Бразилія (ім'я міста збігається з назвою країни) задумувалася й будувалася у середині ХХ ст. як місто майбутнього. Серед пустельного плоскогір'я виросло фантастичне місто з незвичайним плануванням і незвичною архітектурою. Напевно, найбільш дивовижна будівля столиці — це **кафедральний собор** (його спроектував архітектор О. Німейер).

Австралія

Австралія — найменший із шести материків Землі. Назву цього континенту, який цілком знаходиться у Південній півкулі, можна перекласти з латини як «південні землі». Європейці відкрили Австралію в XVII ст. Тут росли дивовижні дерева, жили незвичайні тварини.

Загублений світ

В Австралії живуть дивовижні звірі — качкодзьоб і єхидна. На відміну від усіх інших ссавців, **качкодзьоб** не народжує живих дитинчат, а висиджує їх з яйця, як птах. Дитинчата **єхидни** також з'являються на світ з яйця, щоправда, самка його не висиджує, а виношує в сумці — особливий шкіряний складці на животі. Такі «сумки» є і в інших мешканців Австралії — сумчастих. Найвідоміші з них — **кенгуру** — навіть стали символом цієї держави. Але не тільки кенгуру відносять-

Першовідкривачі Австралії думали, що кенгуру — дивовижний двоголовий звір

Побачивши дивовижного стрибаючого звіра, перші європейці, які ступили на землю Австралії, запитали в аборигенів: «Хто це?» Австралійці відповіли: «Кенгуру!» («Ми вас не розуміємо»), а мандрівники вирішили, що це і є назва тварини.

ся до сумчастих. На цьому материку живуть сумчасті кроти, сумчасті вовки, сумчасті ведмеді коала.

Рослинний світ найменшого континенту теж унікальний — 90% рослин Австралії — ендеміки (зустрічаються тільки на цьому материку), пальми й папороті тут сусідять із дубом і ясенем. На південному заході й південному сході материка дуже багато евкаліптів. Австралійський **царствений евкаліпт**, виявлений ученими ще в 1872 році, є найвищим деревом планети — він виріс більш ніж на 150 м (це вище 50-поверхового будинку)!

У центрі континенту знаходиться найбільший у світі моноліт — скеля **Ейрс-Рок**, або, як її називають аборигени, **Улуру** (моноліти — це величезні цільні кам'яні брили). Висота австралійської скелі — 348 м, довжина 2,5 км. Улуру — головна святиня аборигенів (корінних жителів Австралії), у її печерах вони ще тисячі років тому здійснювали священні обряди, поклонялися своїм богам. Дотепер жоден абориген не насмілиться піднятися на вершину скелі або відколоти від каменю хоча б маленький шматочок, адже це може накликати на плем'я гнів духів.

Рукотворні чудеса

Австралію населяли дивовижні люди. Європейці, які висадилися на материк, визнали їх дикунами, тому що у них не було держави, вони жили племенами, а їжу собі діставали, полюючи на тварин і збираючи рослини. Однак ближче знайомство з життям і побутом австралійських аборигенів за-свідчило: ніякі вони не «дикуни». Корінні мешканці материка створили надзвичайну, самобутню культуру. Саме вони винайшли «розумну» металеву зброю **бумеранг**: якщо кидок був невдалим і бумеранг не вражав дичину, то, описавши коло, він завжди сам повертався до мисливця.

«Дикуни» виявилися чудовими художниками й непогано знали анатомію (будову тіла). На скелях було виявлено малюнки аборигенів — на деяких з них на тілах людей і тварин були зображені кості та внутрішні органи. Погляд художника немов просвічував живу істоту, подібно рентгенівському промінню, що використовують лікарі у лікарні. Ці зображення отримали назву **малюнки у стилі «рентген»**. Героями наскельних малюнків були предки — люди і тварини (аборигени вірять, що люди походять від різних звірів) і присвячені вони австралійським легендам про створення світу.

Малюнок австралійських аборигенів

Сіднейський міст Харбор-Брідж — ще один шедевр австралійської архітектури. Його арка завдовжки понад півкілометра зависла над затокою Порт-Джексон. Повна вага мосту — 52 800 т.

В австралійському місті Сіднеї розташований один із найзнаменитіших театрів у світі. Багато хто (і не тільки австралійці) називають його восьмим чудом світу. **Сіднейський оперний театр** будувався майже 15 років (з 1959 р. по 1973 р.) за проектом данського архітектора Йорна Утцона. У 1966 році архітектор посварився із замовниками (вони стверджували, що Утцон погано організував будівельні роботи), спалив усі креслення театру й залишив Австралію — добудовували театр уже без нього. Автор так ніколи й не бачив свій шедевр. А подивитися є на що. Одним театр нагадує стулки черепашок, іншим — крила чайок, а третім здається вітрильником, який гойдається на океанських хвилях. Химерні фігурні дахи кількох залів театру і справді схожі на напнуті вітром вітрила.

Сіднейський оперний театр побудований просто на березі затоки

Острови в океані

Незліченна кількість островів, більших й маленьких, покритих густими заростями й скелястих, густонаселених і ненаселених, розкидано серед просторів Світового океану. На багатьох островах, відірваних від материків, виникла своєрідна культура, збереглися пам'ятники, які можна назвати справжніми чудесами світу.

Загадкові ідоли

Першим цей невеликий острів, загублений у просторах Тихого океану, побачив пірат Е. Девіс. Правда, координати острова він записав неточно, тому честь відкриття острова дісталася голландцеві Я. Роггевену. На початку квітня 1722 року його експедиція натрапила на самотній гористий острівець, де зустріла натовп тубільців. На честь свята, яке

європейці відзначали у цей день, вони дали острівцю назву — **острів Пасхи**.

Острів Пасхи зберігає одну з найбільших таємниць нашої планети. На острові споруджено силу-силенну величезних кам'яних скульптур — гігантські голови здіймаються над пустельними рівнинами, їхній загадковий погляд спрямований в оке-

Найімовірніше, величезні кам'яні фігури — це зображення предків остров'ян, що після смерті стали добрими духами

анську далеч. Для чого були споруджені ці **ідоли**, що це — пам'ятники, надгробки, зображення богів? Які люди безліч століть тому спорудили ці фігури? Мешканці острова — «дикуни», як називали їх голландці, не могли дати відповіді на ці питання.

Європейці довгий час вважали, що кам'яні фігури можуть охороняти скарби, тому уважно досліджували їх або просто по-варварському руйнували. Але, на жаль, жодних скарбів ніхто так і не знайшов. Багато фігур та їхні постаменти — платформи **аху** — нині розбиті і розкидані на океанському березі.

Острів Пасхи давно пережив свої щасливі часи. Майже чотири століття тому тут були родючі ґрунти, на них росли дерева, з яких аборигени робили човни-каное. Острів'яни були вправними рибалками. Але ґрунти виснажилися, робити каное не було більше з чого, прийшов час воєн і голоду. Зараз тільки загадкові кам'яні фігури нагадують про неймовірне минуле цього майже пустельного острова.

Великий мореплавець Джеймс Кук здогадався, як можна було підняти ідоли. Спочатку їх вирізали з каменю, а потім поруч робили насип. На нього за допомогою мотузок і важелів скульптуру зтягували і, нахиливши, поступово ставили вертикально.

Напевно, так, за допомогою канатів і колод, стародавні жителі острова Пасхи піднімали й установлювали гігантські статуї

Острів лемурів

Мадагаскар — великий острів у Південній півкулі, розташований у західній частині Індійського океану, на південний схід від Африки. Учені вважають, що першими на острів прибули жителі Індокитаю, які перетнули Індійський океан на вітрильниках! Тому малагасійці — жителі Мадагаскару — належать до монголоїдної раси, вони й досі зберегли навички, які дісталися їм від предків — спосіб обробки землі та будівництва, і, як і раніше, вони виходять у море на вітрильних суднах-катамаранах. З європейців першими на Мадагаскарі побували португальці — у 1500 році їхні кораблі кинули якорь біля берегів острова. За португальцями сюди навідалися англійці й французи, так європейці поступово освоювали нову землю, яка тішила людей рясною рослинністю, своєрідним тваринним світом і теплим кліматом.

Мадагаскар вражає різноманітністю місцевих тварин і рослин. На острові ростуть різноманітні орхідеї, молочаї, баобаби. Місцева визначна пам'ятка — комахоїдна рослина **непентес**. Його листи формою нагадують глечичок. Якщо у глечичок потрапляє комаха, вона не може вибратися по гладких стінках, і непентес починає перетравлювати здобич.

*Равенала
мадагаскарська*

Мадагаскар — лише четвертий за розмірами островів світу (на першому місці Гренландія, на другому — Нова Гвінея, на третьому — Борнео). Але самі малагасійці називають Мадагаскар не великим островом, а найменшим континентом Землі.

Ендемік Мадагаскару — **равенала**, її ще називають **дерево мандрівників**. Стовбур у равенали може вирости до 10 м, довгі листки відходять від нього віялом. В основі черешків листя збирається вода, якою може вгамувати спрагу подорожній — звідси друга назва рослини.

Ліси Мадагаскару — справжнє царство **лемурів**. Багато із цих звірят ведуть сутінковий або нічний спосіб життя («лемур» перекладається як «дух померлого»). Серед лемурів є крихітні (мишачі лемури), а є досить великі — більші за кішку. Більшість лемурів живуть на деревах, але лемур катта живе на землі. Вороги лемурів — **фоси**, хижаки з родини віверрових. Фосса схожа на кішку, хіба що вона більша й мордочка в неї витягнута. Переслідуючи лемурів, фосси можуть навіть видиратися на дерева.

У лемура катта великий чорно-білий смугастий хвіст, за його допомогою тваринка розповідає одноплемінникам про свій настрій

Землі Зелена й Крижана

Два північних острови — Гренландію та Ісландію — відкрили вікінги, відважні мореплавці-скандинави. **Гренландія** (у перекладі «Зелена земля») — найбільший острів планети. Значна частина острова покрита льодовим куполом, його шматки зриваються в море, утворюючи крижані гори — **айсберги**. Морські течії несуть їх на південь, і нерідко крижані гори раптово виникають із туману на шляху кораблів. Зіткнення з одним з таких гігантських айсбергів у 1912 році привело до трагічної загибелі пароплава **«Титанік»** — найзнаменитішої океанської аварії за всю історію людства.

«Іглу» мовою іннуїтів означає «будинок». Раніше іглу зі снігу або льоду були житлами корінних жителів Гренландії, а тепер іглу будують хіба що для туристів

На Гренландії немає великих міст, лісів, рік, жителів тут дуже мало. Корінних мешканців острова — ескімосів — тут прийнято називати **іннуїтами**. Слово «ескімос» вони не люблять: у перекладі з однієї зі скандинавських мов воно означає «карлик». Більшість сучасних іннуїтів, як і їхні предки багато століть назад, як і раніше займаються полюванням і риболовлю. У минулому іннуїти добували й китів, але тепер цей промисел заборонений.

Острів **Ісландія** (у перекладі «Крижана земля») нерідко називають вогнедишною землею. В Ісландії чимало вулканів, у тому числі діючих. Найзнаменитіший ісландський вулкан — **Гекла**. Із часу відкриття острова Гекла викидала лаву і попіл більше 20 разів. А ще Ісландія знаменита своїми **гейзерами** — джерелами, з яких час від часу вгору здіймається струмінь гарячої води або пари.

Багато чого у способі життя ісландців можна назвати справжнім чудом. Наприклад, ісландський парламент — **Альтинг** — найдавніший у світі, він був заснований ще в 930 році. А **ісландська мова** дуже схожа на давньонорвезьку, адже ісландці — нащадки норвежців-вікінгів. За тисячу років у Норвегії мова сильно змінилася, а в Ісландії — ні. І тепер ісландці легко читають давньонорвезькі тексти, які самі сучасні норвежці вже не розуміють.

Чому вікінги назвали крижану Гренландію Зеленою землею, а зелену Ісландію — Крижаною землею? Імовірно, у ті часи клімат островів був іншим, і Гренландія була покрита травою, а Ісландія — снігом.

Ісландський гейзер Строккур

Країна Вранішнього Сонця

Японія — дивовижна азіатська країна, розташована на чотирьох великих і силі-силенній маленьких тихоокеанських островах. Століттями японці жили замкнуто, не маючи контактів із зовнішнім світом, і створили дивну, своєрідну культуру. Японію, розташовану на самому сході Євразії, часто називають Країною Вранішнього Сонця. У країні близько 150 вулканів і серед них — **Фудзіяма**, найвища гора Японії, її висота 3776 м. Ця гора відома в усьому світі багато у чому завдяки великому японському художникові **К. Хокусаю**,

Торії — ворота стародавнього японського храму

який жив у XVIII–XIX ст. К. Хокусай залишив безліч гравюр із зображенням цієї гори (на думку японців, найкращої на всьому світі). Фудзіяма розташована на найбільшому острові Японії — Хонсю. Самі японці називають його **Ніппон**, від цього слова й походить назва «Японія», під якою східну країну знають в усьому світі.

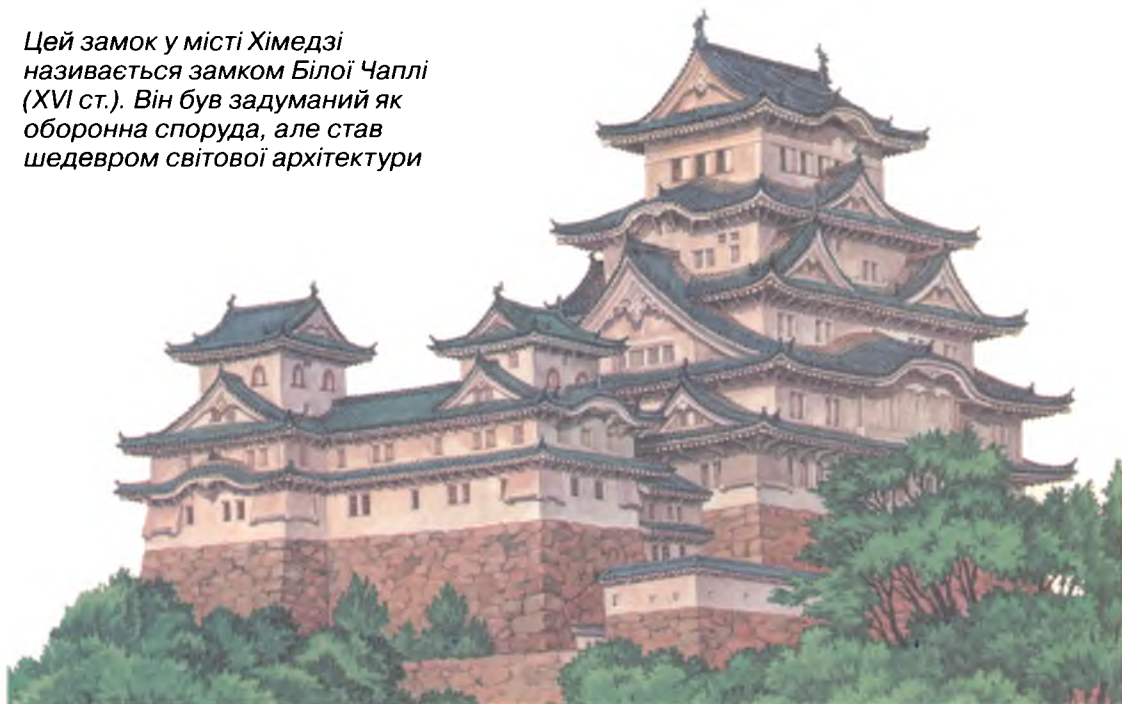
Японські воїни — самураї — славилися не тільки військовим мистецтвом, але й безстрашністю й суворим дотриманням законів честі. Замість того, аби терпіти ганьбу й поразку, самураї вважали за краще накласти на себе руки, як велів звичай сеппуку (харакірі): опинившись у безвиході, воїн спеціальним мечем розпорював собі живіт.

Японська релігія називається «**СИНТО**» — «шлях богів». Деякі стародавні святилища японських богів збереглися і до наших днів. Так на острові Хонсю розташований **храм Ісе**, присвячений богині сонця Аматерасу. Японці вірять, що в ісе зберігається древнє дзеркало, яке містить душу Аматерасу.

Будинки і храми в Японії будували із двосхилими гостроверхими дахами. Стіни в них були легкими, розсувними (як ширми з фанери), а часом і зовсім являли собою рами, обклеєні промасленим папером. Часто такий папір прикрашали вишуканими малюнками. Навіть коли в Японії почали будувати **замки** з каменю (відбулося це не раніше XVI ст.), дахи цих потужних споруд залишалися двосхилими, як у стародавніх будинків. Японські замки, хоча й будувалися як неприступні фортеці, були проте вишуканими, витонченими, спрямованими вгору.

Цей замок у місті Хімедзі називається замком Білої Чаплі (XVI ст.). Він був задуманий як оборонна споруда, але став шедевром світової архітектури

Полярні чудеса

Земна куля обертається навколо своєї осі. Точки перетину її поверхні із цією уявлюваною віссю називаються полюсами — Північним і Південним. На полюси вказують стрілки компасів, у цих точках сходяться на глобусах умовні лінії — меридіани. Полярні регіони — найхолодніші на планеті.

Під Полярною зіркою

Полярний регіон Північної півкулі називається **Арктика**. Назва ця походить від грецького слова «арктос» — ведмедиця, адже два великих сузір'я Північної півкулі називаються Ведмедицями — Великою й Малою. А одна із зірок Малої Ведмедиці — **Полярна зірка** — виблискує просто над Північним полюсом. У сиву давнину мореплавці й мандрівники вважали її дороговказною зіркою — адже на пам'яті людей вона не міняла свого місця на небі.

Північний полюс Землі розташований не на суходолі, а в морі. Взагалі більша частина Арктики — це Північний

У полярних регіонах можна спостерігати за справжнім чудом: надзвичайно гарним свіченням атмосфери. У Північній півкулі його називають північним сяйвом

Льодовитий океан, «затиснутий» між Євразією й Північною Америкою. На самій півночі планети його холодні води покриті товстим шаром дрейфуючої криги.

Чимало відважних мандрівників намагалося досягти загубленої в льодах «верхівки планети» — **Північного полюса**. Першим дістався полюса американець Р. Пірі в 1909 році. А у 1926 році Р. Амундсен і У. Нобіле пролетіли над полюсом на дирижаблі. Переліт над Північним полюсом здійснив літак В. Чкалова в 1937 році. У точці Північного полюса в 1962 році сплив російський підводний човен «Радянський комсомолец», а у 1977 році полюса досяг радянський атомний криголам «Арктика». А вже в 2007 році на морське дно у «точку нуль» (тобто на Північний полюс) опустили російські глибоководні апарати «Мир-1» і «Мир-2» з екіпажами на борту. Відважні полярники занурилися під воду на глибину понад 4 тис. м!

В Арктиці живе найбільший наземний хижак — білий ведмідь. Полярники зустрічали ведмедів навіть на 88-й паралелі — майже біля самого Північного полюса!

У наші дні над Північним полюсом світить Полярна зірка Малої Ведмедиці. Але так було і так буде не завжди. Вісь обертання Землі тисячоріччями змінюється. 4,5 тис. років тому просто над полюсом сяяла зірка Тубан із сузір'я Дракон, через 12 тис. років просто над Північним полюсом буде Вега із сузір'я Ліра, а через 26 тис. років — знову Полярна зірка.

Найпівденніший материк

Південний полюс Землі розташований на суші: на самому півдні планети розташований материк **Антарктида**. Честь його відкриття належить росіянам: саме російські мореплавці Ф. Ф. Беллінсгаузен і М. П. Лазарев 29 січня 1820 року підійшли до Антарктиди на шлюпах (вітрильниках) «Восток» і «Мирний». Антарктида — найвищий материк планети. Його середня висота — більше 2 тис. м. Правда, ця висота досягається за рахунок крижаних «шапок» — адже більша частина материка покрита вічними льодами.

На початку ХХ ст. розгорнувся справжній штурм **Південного полюса**, і в 1911 році до нього кинулися дві експедиції: норвезька на чолі з Р. Амундсенем і англійська — нею керував Р. Скотт. Із самого початку Скотта переслідували невдачі, і лише ціною неймовірних зусиль йому з товаришами в січні 1912 року вдалося досягти мети. Яке ж було їхнє розчарування, коли на полюсі вони побачили сліди табору Амундсена: першовідкривачами Південного полюса стали норвежці! Англійська експедиція завершилася трагічно: на зворотному

В Антарктиді є діючий вулкан — Еребус. Його висота — 3794 м. У процесі виверження з двох кратерів Еребуса виринають хмари пари, газів, поруч із вулканом б'ють фонтани гарячої води — гейзери.

Південний полюс Землі; добратися до цього місця — мрія будь-якого мандрівника

шляху полярники загинули від холоду. На хресті, спорудженому на згадку про експедицію Скотта, вибиті слова, які стали девізом багатьох полярних дослідників: «Боротися й шукати, знайти й не здаватися!»

Постійних жителів в Антарктиді немає — занадто вже тут холодно. На материку побудовано кілька полярних станцій, де трудяться вчені з різних країн. Однак безживною назвати Антарктику (материк, сусідні острови й моря довкола них) не можна: у холодних антарктичних морях водиться сила-силенна різновидів риби, тут живе **синій кит** — найбільша на Землі тварина, різноманітні тюлені. У прибережних районах материка живе безліч птахів, найкумедніші серед них **пінгвіни**. Літати пінгвіни не вміють, але прекрасно плавають. А щоб яйця під час висиджування не змерзли, батьки-пінгвіни гріють їх на лапах, прикривши складкою шкіри на животі.

Товстий шар жиру й оперення, яке не пропускає воду, допомагають пінгвінам переносити холод на суходолі й у воді

Показчик

А

Агра 31
Айсберг 86
Айя-Софія 53
Акрополь 47
Александрійський маяк 9
Александрія
 Єгипетська 8
Алея сфінксів 63
Альгамбра 36
Альпи 42
Альтаміра 36
Альтинг 87
Амазонка 74
Амфітеатр 28
Анди 74
Антарктида 92
Арена 29
Арктика 90
Артеміда 16
Афіна Паренос 11
Афіна Промахос 10

Б

Байкал 51
Баобаб 65
Барселона 37
Бартольдї Ф. О. 68
Благодатний вогонь 55
Бруклінський міст 69
Брунеллескі Ф. 45
Бумеранг 80

В

Вавилон 56
Вавилонська вежа 12
Велика Китайська
 стіна 20
Великий Зімбабве 66
Великий каньйон 72
Великі озера 70
Великий сфінкс 62

Венеція 44
Вестмінстерське
 абатство 35
Вестмінстерський
 палац 35
Водоспад Анхель 74
Водоспад Вікторія 64
Ворота Іштар 57

Г

Галікарнаський
 мавзолей 14
Ганг 60
Гауді А. 36
Гейзер 87
Геліос 18
Герострат 17
Гіза 7
Гладіатор 29
Гренландія 86
Гугун («Заборонене
 місто») 58

Д

«Диснейленд» 71
Джунгли 61
Долина Луари 41
Долина Монументів 73
Дубровник 48

Е

Ейрс-Рок 79
Ейфелева вежа 41
Ельбрус 51
Емпайр-стейт-Білдінг 69
Ерехтейон 47
Ескоріал 36
Ефес 16

Є

Єллоустонський
 національний парк 72

Єхидна 78
Єрусалим 54

З

Замок
 Сюллі-сюр-Луар 41

І

Інки 22
Ісландія 87

К

Карлів міст 49
Качкодзьоб 78
Кельнський собор 38
Кенгуру 78
Кієво-Печерська
 лавра 49
Київ 50
Кносський палац 46
Колізей 28
Колос Родоський 19
Крайслер 69
Крит 46
Кувуклія 55
Куско 22

Л

Ландовські, Поль 32
Лемури 85
Літопсіс 65
Лувр 40
Луксор 63
Львів 50

М

Мадагаскар 84
Майя 26
Малюнки у стилі
 «рентген» 80
Маска Сонця 77
Мачу-Пікчу 23
Межиріччя 56

Мис Доброї Надії 67
Міст «Золоті ворота» 71
Міст Ріальто 44
Монастир Сан-Бенту 32
Монблан 42

Н

Непентес 84
Ніагарський водоспад 73
Ніл 6
Нойшванштайн 39
Нотр-Дам (собор
Паризької
Богоматері) 40

О

Обсерваторія
«Караколь» 27
Острів Пасхи 82

П

Палаццо 45
Пальміра 24
Памуккале 53
Пантеон 44
Папуги 75
Париж 40
Парфенон 47
Персеполь 57
Петра 24
Південна Дакота 70
Південний полюс 92
Північний полюс 91
Пізанська вежа 44
Пінгвіни 93
Піраміда Мікерина 7
Піраміда фараона
Джосера 7
Піраміда Хеопса 7
Піраміда Хефрена 7
Піраміди майя 26
Полярна зірка 90
Пустеля Наска 77

Р

Равенала 85
Ріо-де-Жанейро 32
Родос 18

С

Саграда Фамілія 37
Сади Семіраміді 12
Саккара 7
Саксауаман 76
Санта-Марія дель
Фьоре 45
Сахара 64
Сельва 75
Сенбернар 43
Синій кит 93
Сіднейський оперний
театр 81
Скопас 15
Собор Святого Віта 49
Собор
Святого Павла 35
Сострат Кнідський 9
Софійський собор 49
Стамбул 52
Статуя Давида 45
Статуя Зевса 11
Статуя Свободи 68
Статуя Христа 32
Стіна Плачу 54
Стоунхендж 34

Т

Тадж-Махал 30
Тауер 35
Термітник 65
Теракотова армія 59
Тяньаньмін 58
Тяньтань
(«Храм Неба») 59

У

Устад-Іса 31

Учан-Су 51

Ф

Фарос 9
Фіви 63
Фідій 10
Флоренція 45
Фудзіяма 88

Х

Харет 18
Хейрократ 17
Херсифрон 16
Херсонес
Таврійський 50
Хокусай К. 88
Храм Артеміді 17
Храм Гробу
Господнього 55
Храм ель-Дейр 25
Храм ель-Хазнех 25
Храм Ісе 89
«Храм Кукулькана» 27
Храм Сонця
Кориканча 76
Храмова гора 54

Ц

Царствений
евкаліпт 79
Центр Помпідю 41

Ч

Чикаго 70
Чичен-Іца 27

Ш

Шах-Джахан 30
Шіхуанді, Цінь 20

Я

Японія 88

Науково-популярне видання

Серія «Дитяча енциклопедія ПЕРО» заснована у 2008 році

Малофєєва Н. Н., Травіна І. В., Широніна О. В.

ЧУДЕСА СВІТУ

Для молодшого шкільного віку

4-те видання, без змін

Художники: М. О. Дмитрієв, О. В. Іванов, Т. А. Жежеря, І. В. Максимова, О. К. Пархаєв,
А. Н. Позиненко, А. Н. Січкара, Н. В. Сучкова, І. В. Шарікова

Переклад **І. Андрущенко**
Головний редактор **Ю. Савицька**
Верстка **Ю. Попсуєнко**
Коректор **Т. Кабалюк**

Підписано до друку 23.09.2010. Формат 70×90 $\frac{1}{16}$.
Друк офсетний. Ум. друк. арк. 7,0.
Тираж 4000 прим. Замовлення №286.

ТОВ «Перо».
04071, Київ, вул. Нижній Вал, 19/21Е.
Тел.: (044) 498-11-97.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції, серія ДК № 2434 від 10.02.2006 р.

З питань оптової торгівлі звертайтеся за тел.: (044) 498-11-97.

Наша адреса в Інтернеті: www.pero-press.com.ua

Віддруковано у ТОВ «Видавництво Вперед».
97534, АРК, Сімферопольський район,
с. Строганівка, вул. Лікувальна, 1.

ЧУДЕСА СВІТУ

Книги серії «Дитяча Енциклопедія ПЕРО» знайомлять юного читача з дивовижним різноманіттям навколишнього світу, розширюють його світогляд. Видання містить багато кольорових ілюстрацій, що роблять процес пізнання ще більш привабливим.

У серії виходять книги:

- Астрономія
- Відкриття і винаходи
- Військова енциклопедія
- Географічні відкриття
- Динозаври
- Жива природа
- Історія України
- Країни та континенти
- Легкові автомобілі
- Людина
- Мистецтво
- Міфологія
- Народи світу
- Пірати
- Планета Земля
- Світова історія
- Транспорт
- Чудеса світу